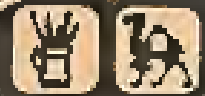

ಪ್ರವೇಶದ ನವಿಲು

ಚಂದ್ರಮಾಮ ಕ್ಯಾಮಲ್

ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಗೆಡ್ಡೆರಿ ಈ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು
ಕ್ಯಾಮಲ್

- 1ನೆಯ ಬಹುಮಾನ ರೂ. 15/-
- 3 ಎರಡನೆಯ ಬಹುಮಾನಗಳು ರೂ. 10/-
- 10 ಮೂರನೆಯ ಬಹುಮಾನಗಳು ರೂ. 5/-
- 10 ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರಗಳು

September 84 (16)

ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಈವರೆಗೆ 12 ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಿನ ವಯಸ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಭಾಗವಹಿಸಿರುವುದು. ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕ್ಯಾಮಲ್ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿದ ಬಣ್ಣ ಕೊಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಈ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ:

ಪೋಸ್ಟ್ ಬಾಕ್ಸ್ ನಂ. 11501, ಸರಿಮನ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು 400 021.

ನಿರ್ಣಾಯಕರ ನಿರ್ಣಯವೇ ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಣಯವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾಗುವರು. ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಕುಯಿರಿ.

Name: Age:

Address:

ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗುವ ಕೊನೆಯ ತಾರೀಖು: 30-9-1984

CONTEST NO. 38

VisionCPULR4073 Kan.

ಚಿತ್ರ ಗೆಲುವು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಕೆತ್ತರಿಸಿ.

ಚಂದಮಾಮ

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1984

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸುಪಾದಕೀಯ - ಅಮರವಾಣಿ	...	೫	ತಾಂತ್ರಿಕತೆ, ಕುನ್ವರ್ ಸಿಂಗ್	...	೩೫
ಚಂದಮಾಮನ ಹರಟೆ	...	೬	ದಂಪ್ತನ ಔತಣ	...	೩೯
ಕಥೆಗಳ ಹಾವಳಿ	...	೭	ದೇವ - ದೇವತೆ	...	೪೩
ಮೂವರು ಮಾಂತ್ರಿಕರು	...	೧೧	ವ್ಯಾಪಾರ ರಹಸ್ಯ	...	೫೦
ರಾಜನ ಸಹಾಯ	...	೧೯	ವಿಷ್ಣು ಕಥೆ	...	೫೧
ಅಂಗರಕ್ಷಕ	...	೨೬	ವರ್ತಕನ ಪರೀಕ್ಷೆ	...	೫೯
ಮೂಲಕಾರಣ	...	೨೭	ಕಾಲೋಪಧಿ	...	೬೧
ವಕ್ರಬುದ್ಧಿ	...	೨೯	ಪೂಜಾರಿ ಶಿಕ್ಷಕಿಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ	...	೬೪

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೦೦

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೨೪.೦೦

ಚಂದ್ರಮಾಲಾ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು : 'ಚಕ್ರವಾಣಿ'

ಸಂಚಾಲಕರು : ನಾಗರೇಡ್ಡಿ

ಮೊನವಲೋಕದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಹಣವು ಹೊರಗಿನ ಜೀವದಂತೆ ಇರುವಂತಹದು. ನ್ಯಾಯದ ಗೆರೆ ತಪ್ಪಿದರೆ ಹಣವೇ ಅನರ್ಥ ಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಹಣವು ವಿಪರೀತವಾಗಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಂತಹ ವಿದ್ವಾಂಸನನ್ನಾದರೂ ವಶ ತಿರುಗಿಸಿ, ಘನ ಘೋರ ಪರೀಕ್ಷಾವುಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಜಡ ಸೋಮಾರಿಗೆ ಅಶ ಕೆರಳಿಸಿ, ಚುರುಕು ಬರಿಸಿ ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿಮತ ನಾದವನೇ ಹಣವನ್ನು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇವು ಗಳನ್ನು ಉದ್ಬಂಧಿಸುವ ಮೂರು ಕಥೆಗಳು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿವೆ.

ಅನುರನಾಣ

ಶ್ರಾಲ್ಪಿಸು, ಲಭಕ ಶ್ರಾಣಂ ಶ ಆಯೋ ಗುರು ದೋಢಸಾಹ ರುಕುರೇ ದೃಶ್ಯತೇ ಬಿಂಬಂ ನ ಕದಾಪಿ ಮೃದಾಂ ಚಯೋ ಗುರುಗಳು ಶೋಧಿಸುವುದನ್ನು ಬುದ್ಧಿಮತನಾದವನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯುವನು. ಮೂರ್ಖನಿಂದಾಗದು. ಪ್ರತಿಬಿಂಬವು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದೇ ಹೊರತು ಮಣ್ಣುಗಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ.

ಸಂಪುಟ : ೭೩

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ '೮೪

ಸಂಚಿಕೆ : ೩

ಒಂದೆ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೦೦ :: ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೨೪-೦೦

ಚಂದಮಾಮನ ಹರಟೆ

ಕೆಳ್ಳೆಗಳ ಹಡಗು

ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಏರ್‌ಲೈನ್ಸ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಕೆಳ್ಳೆಗಳ ಹಡಗನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮೀನಿನ ಹಾಗೆ ಕೆಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಅಡಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ ಆ ಹಡಗು !

ಕಂಠಸ್ವರದಿಂದ ರೋಗಗಣಿತಾನ

ನಾಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ರೋಗ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈಗ ಸೋವಿಯೆಟ್ ರಷ್ಯಾಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕೆಲವರು ಸಂಶೋಧಕರು, ಒಬ್ಬನ ಕಂಠಸ್ವರದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಆ ಮಾನವನ ಆರೋಗ್ಯ ವಸ್ಥೆ ತಿಳಿಯುವ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ನೂತನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ !

ವೀಡಿಯೋ ಕ್ರೀಡೆಗಳು ತರುವ ಅಪಾಯ !

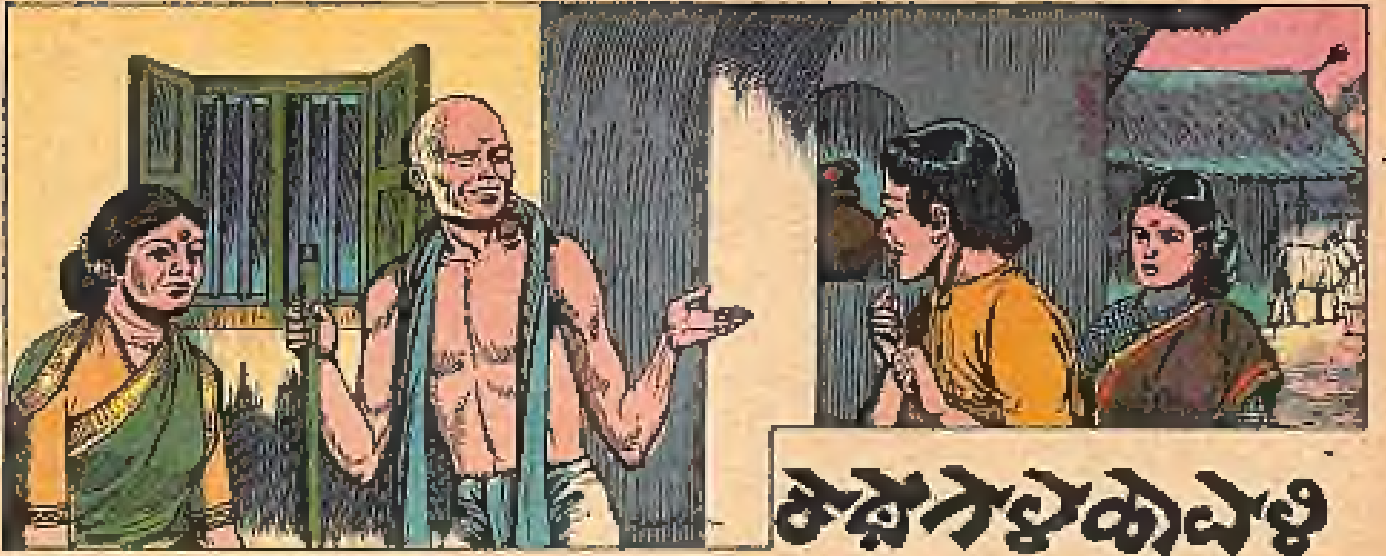
ದಿನದಿಕ್ಕನ್ನಾ ಬೆಚ್ಚಗುತ್ತಿರುವ ವೀಡಿಯೋ ಗೇಮ್ಸ್‌ಗೊಂದ ಅನೇಕ ಶಾರೀರಿಕ ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಗಳು ಬರುತ್ತವೆಂದು ಸಂಶೋಧಕರ ವೃತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ವೀಡಿಯೋ ಕ್ರೀಡೆಗಳು ಅನೇಕರಿಗೆ ಚಿತ್ತಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಬುಸುವುಡವ್ಯೇ ಆಲ್ಲದೆ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಮೂರ್ಛೆ ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನೂ ತರಿಸುವ ಅಪಾಯವಿದೆ ಎಂದು ಕೂಡಾ ಸಂಶೋಧಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ?

1. ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾದ ಜಲಪಾತವು ಯಾವುದು ?
2. ಹಿಮಾಲಯದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಗಳ ನಡುವೆ ಬೆಳಗುವ ಹಿಂದುಗಳ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಯಾವುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ?
3. ಅಹ್ಮದಾಬಾದನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಪ್ರವಹಿಸುವ ನದಿ ಯಾವುದೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆಯೇ ?

4. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವೈಖಾಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಯಾವುದೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ?
5. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕೊರಿಯಾ ಸ್ಥಾನ ಪ್ರದರ್ಶನ ಶಾಲೆ ಎಲ್ಲೆಡೆವುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಲ್ಲಿದಾ ?

(ಉತ್ತರ ೬೪ ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ)

ಕಥೆಗಳ ಕಾವಳಿ

ಹಿರಿಯ ಕೂರನಲ್ಲಿ ಸಾಂಬಯ್ಯನು ಬವನಿಗೆ ಯಾರಿ ಗಾದರೂ ಕಥೆ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹ. "ಕಥೆ ಕೇಳು, ಪಾಠೋ !" ಎಂದು ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ ರಾಜುವನ್ನು ಕರೆದು ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಆದರೆ ರಾಜುಗೆ ಕಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿ ವಿನಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಟ ಆಡುತ್ತಾ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವುದರಲ್ಲೇ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿ ಪೂರಾ. "ಯಾವಾಗಲೂ ಎಂಥ ಸುಖ ! ಬಾ ಇಲ್ಲಿ, ಅದ್ಭುತವಾದ ಕಥೆ ಹೇಳ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಸಾಂಬಯ್ಯ ಅವನನ್ನು ಕರೆಯುವನು. ಕಥೆ ಕೇಳು ತಿದ್ದಿರೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಆಟದ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯು ತಿತ್ತು. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಸಾಂಬಯ್ಯ ಮೊಮ್ಮಗ ನನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕಥೆ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವನು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಲಕ್ಷ ತಪ್ಪಿದರೆ ಸಾಕು, ರಾಜು ಅಲ್ಲಿಂದ ಪರಾರಿಯಾಗಬಿಡುವನು.

ಕಥೆ ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಸಾಂಬಯ್ಯ ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನು 'ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತು ಕಥೆ ಕೇಳ ಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಿಠಾಯಿ, ಚಿಕ್ಕುಲಿ, ಉಂಡ ಮುಂತಾದ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟು

ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೂ ರಾಜು ಕಥೆ ಕೇಳಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಓಡಿಯೇ ಹೋಗುವನು. ಎಲ್ಲಿ ಸಾಂಬಯ್ಯ ಕಥೆ ಕೇಳಲು ಕರೆಯುವನೋ ಎಂದು ಹೆದರಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೂ ಇದ್ದನು.

ಸಾಂಬಯ್ಯನಿಗೆ ತಾನು ಕಥೆ ಹೇಳುವುದು ಏಕೆ ಕೇಳಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ಏನೋ ಸಂದೇಹಪಟ್ಟು. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ, ಮಗನನ್ನೂ, ಸೊಸೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿ, "ನಾನು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಏಳುತ್ತದವ್ವೆ ? ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಸರ ಬರುತ್ತದೇನು ? ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂತು, ಒಂದು ಕಥೆ ಕೇಳಿ" ಎಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ರನ್ನು ಕರೆದು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಥೆ ಹೇಳುವನು.

ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ವರಿಗೆ ಕಥೆ ಕೇಳುವ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಟ್ಟು, ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳುವರು.

"ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಕಥೆ ! ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನಮ್ಮಂಥವರಿಗೇ ಇನ್ನೂ ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ರಾಜುಗೆ ಏಕೆ ಇಷ್ಟ

ಎಲ್ಲವೋ !” ಎಂದು ಅವರು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಸಾಂಬಯ್ಯ ಆ ಮಾತನ್ನೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, “ಹಾಗಾದರೆ ನೀವೇ ಕುಳಿತು ನನ್ನ ಕಥೆ ಕೇಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ಹಾಗೆ ನಾನು ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ” ಎನ್ನುವನು.

ಅಮೇಲೆ ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಹುಚ್ಚಿನ ಸಾಂಬಯ್ಯ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಬತ್ತಿ ಹೋಗಿಯುತ್ತು ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತು ಕಥೆ ಹೇಳುವನು. ಸೊಸೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಥೆ ಹೇಳುವನು. ಮಗಳನ್ನು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಕೆದಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ಕಿವಿಯನ್ನೂ ಕಥೆಯಿಂದ ತುಂಬಿಸುವನು ಸಾಂಬಯ್ಯ.

ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಸಾಂಬಯ್ಯನ ಕಥೆಗಳೊಂದು ಕಾಟವೇ ಆಯಿತು. ಈ ಕಾಟದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲು ಅವರು ರಾಜುವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಜ್ಜನ ಮುಂದೆ ಕೂಡಿಸಿ, ಕಥೆಗಳ ಪಾವಳಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಸಾಗಿದ ಮೇಲೆ ರಾಜು ಸಾಂಬಯ್ಯ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ತಾತನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಥೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಅಡರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು.

ಸಾಂಬಯ್ಯ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ಮೋಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವನು. ಅದು ಬೇಗದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯದೆ ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ರಾಜುಗೆ ಅಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಮತ್ತೊಂದುಸಾರಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಂದೇ ಕಥೆಯ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದರಿಂದ ರಾಜು ಆಡಲು ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ತಾತ ಹೇಳುವ ಕಥೆ ಮಾತ್ರವೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಪಾಪ !

ಒಗೆರುವಾಗ ಆ ಊರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮೊಸ ಹುಡುಗ ಬಂದನು. ಅವನ ಮೇಲೆ ರಾಜುಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆದರೆ ರಾಜು ತಡವಾಗಿ ಆಟಕ್ಕೆ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, “ನೀನು ಇಷ್ಟು ತಡವಾಗಿ ಏಕೆ ಬರುತ್ತಿ ? ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಗ ಬಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಆಡಬಹುದಿತ್ತು !” ಎಂದನು ಮೊಸ ಹುಡುಗ.

ಆಗ ರಾಜು ಅವನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ತಾತಯ್ಯ ಹೇಳುವ ಕಥೆಗಳ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಹುಡುಗ ಕುತೂಹಲದಿಂದ, “ನಿಮ್ಮ ತಾತಯ್ಯ ಕಥೆ ಹೇಳುವವರೋ ? ಕಥೆ ಕೇಳುವುದೆಂದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ !” ಎಂದನು.

“ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಬಂದು ತಾತನ ಹತ್ತಿರ ಕೂತುಕೋ. ನಾನು ತುಂಬಾ ಕಥೆ ಕೇಳಿಯಾಯಿತು. ನನ್ನಷ್ಟೇ ಅಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು ರಾಜು. ಇವನಿಂದ ತನಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಬಂದಿಂತೆಂಬ ಅಗೆಯಿಂದ, “ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ

ಯೂರೂ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೇ ಗಮ್ಯತ್ತಿನ
ತಾತ ನಿನ್ನ ತಾತ" ಎಂದನು ಹೊಸ ಹುಡುಗ.

ಮರುದಿನ ರಾಜು ಹೊಸ ಹುಡುಗನನ್ನು
ಸಾಂಬಯ್ಯನಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿ, "ತಾತಯ್ಯಾ,
ಇವನು ಕಥೆಗಳೆಂದರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟವಂತೆ. ಇವತ್ತಿ
ನಿಂಥ ದಿನಾ ಇವನು ನಿಮ್ಮ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳು
ತ್ತಾನೆ" ಎಂದನು.

ಸಾಂಬಯ್ಯನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ರಾಜುನ
ಪಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು, ಹೊಸ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಒಂದು ಕಥೆ
ಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜ
ಕುಮಾರನೂ ಮತ್ತೊಂದು ದೇಶದ ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು
ಒಬ್ಬ ಭಯಂಕರನಾದ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು
ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ರಾಜಕುಮಾರನು ಅನೇಕ ವರ್ಷ ಕಷ್ಟ
ಪಟ್ಟು, ಅದ್ಭುತವಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ಮಾಂತ್ರಿಕ
ನನ್ನು ಕೊಂದು ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ
ಮಾಡಿ, ತಾನೆ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೊಸ ಹುಡುಗ
ಸಾಂಬಯ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ
ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಂತ್ರಿಕರು ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ
ವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ನಮಗೇನು?"
ಎಂದನು ಸಾಂಬಯ್ಯ ನಗುತ್ತ.

"ನಮಗೆ ಏಕೆ ಅವರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಜ
ಕುಮಾರ ಇಷ್ಟಾನಷ್ಟೇ? ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವನಂತೆ
ತಾತಾ. ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನಂತೆ.
ವಿನೋದವೂ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತಿದ್ದಾನಂತೆ. ಅಂಥವನು ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗದೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರ
ನಷ್ಟೆ? ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ
ಕುಮಾರನು ಕೂಡಾ ಯಾರಾದರೂ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ

ಬಿದ್ದರೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಹೋದಾನು,
ಅಲ್ಲವೇ ತಾತಾ?" ಎಂದನು ಹೊಸ ಹುಡುಗ.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಾಂಬಯ್ಯನಿಗೆ ಬಹಳ
ಉತ್ಸಾಹ ಬಂತು. "ಹೌದೊಡ್ಡು, ಒಳ್ಳೇ ಮಾತು
ಹೇಳಿದೆ" ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆದು, "ಅಯ ತಾಗೆ
ವ್ಯವಣಿಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಂತ್ರಿಕನೊಬ್ಬನು, ತನಗೆ
ಯಾರೂ ಇದಿರಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ವಿಜೃಂಭಿಸಿದನು. ನೂರು
ಮಂದಿ ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನೂ, ನೂರ ಒಂದು ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯರನ್ನೂ ದೇವಿಗೆ ಬಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು
ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದನು..." ಎಂದು ಕಥೆಯನ್ನು
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕನನ್ನು ಮೊದಲನೇ ರಾಜ
ಕುಮಾರನೇ ಕೊಂದು ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರು
ವಾಗೆ. ಅವನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಿ
ಬಹಳ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತಷ್ಟೆ? ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ
ಸಂತೋಷವಾಯಿತು" ಎಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿ
ಸಿದನು. ಹೊಸ ಹುಡುಗನು ವಿನೋದ ಅತ್ಯಪ್ರಿಯವೆಂದ,

“ಹೌದು ತಾತಾ. ಆ ರಾಜಕುಮಾರ ಅಷ್ಟು ವರ್ಷ
ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಾರದಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ರಾಜ
ಕುಮಾರಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಇರುತ್ತಾಳೆಯೇ? ರಾಜ್ಯವನ್ನು
ಮಂತ್ರಿಗಳ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು
ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೋಗಿರುವಳೇ? ರಾಜಕುಮಾರಿ
ಹಾಗೆ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳು
ಬಂದಾವು? ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಆಗದೆ ಹೋಗುತ್ತೆಯೇ
ತಾತಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಆಗುತ್ತೆ ಆಗುತ್ತೆ” ಎಂದು ಸಾಂಬಯ್ಯ ಮತ್ತೆ
ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಎಷ್ಟು
ಹೇಳಿದರೂ ಹೊಸ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅನುಮಾನ
ಬರುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಸಾಂಬಯ್ಯ ಕಥೆ
ಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲೇ
ಬೇಕಾಯಿತು.

ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋಗುವಾಗ ಸಾಂಬಯ್ಯ
ದನದು ಗಂಟುಲ ವಸೆ ಅರಿ “ಇನ್ನೂ ಕಥೆ ನಾಳೆ
ಹೇಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

“ಅಯ್ಯೋ! ನಾಳೆನವರೆಗೆ ತಾಳೋದೆ! ಮರೆತು
ಹೋದಿತು. ಈಗಲೇ ಹೇಳಿ ತಾತಾ!” ಎಂದನು
ಹೊಸ ಹುಡುಗ.

ಸಾಂಬಯ್ಯ ಒಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಶ್ವಾಸಹೀರಿ
“ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ತಾರಪ್ಪ ನೀರು ಕುಡಿದು

ಕಥೆ ಪೂರಾ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಯುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.
ಜೊಸ ಹುಡುಗನು ನೀರು ಕರಲು ಒಳಗೆ
ಹೋದನು. ಕೂಡಲೇ ಸಾಂಬಯ್ಯ ಬೀದಿಗಿಳಿದು
ಬೇಗಬೇಗನೆ ಓಡಿದನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ
ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಹೋಗುವು
ದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ತನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ತಾತಯ್ಯ
ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ರಾಜು ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ
ಓಡಿದನು. ಆಗ ಯಾರೋ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಹಿಡಿದು
ಸಾಂಬಯ್ಯನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು.

ಸಾಂಬಯ್ಯ ತೇಕುತ್ತಾ “ಕಂದಾ ರಾಜೂ! ಹೆದರ
ಬೇಡ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳಲು ಬರಲಿಲ್ಲ. ನೀನು
ಕರಕೊಂಡು ಬಂದ ಆ ಹೊಸ ಹುಡುಗ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ
ಮನೆಗೆ ಬಾರದವನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡು. ನಿನ್ನನ್ನು
ಎಂದಿಗೂ ಕಥೆ ಕೇಳಲು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ಏಕೆ ತಾತನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಬದಲಾವಣೆ ಬಂತೆಂದು
ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ, ಸಾಂಬಯ್ಯ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಲು
ಒಪ್ಪಿದನು ರಾಜು.

ಅಮೇಲೆ ಸಾಂಬಯ್ಯ ಯಾರಿಗೂ ಕಥೆ ಹೇಳಲು
ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟ
ವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಮಾಡಿಸು
ವುದರಿಂದಾಗುವ ಕಷ್ಟವು ಈಗ ಸಾಂಬಯ್ಯನಿಗೆ
ತಿಳಿದು ಬಂದಿತು.

ರಾಜನ ಸಂಧ್ಯಾ

“ ಕೆಲವು ಕ್ರಮ ಕಾಳ್ಕಂ ” ಎಂಬಂತೆ ಪಟ್ಟು, ಒಂದಿಬ
ಬೇಕಾಳಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳಪ್ಪ ಪಟ್ಟಿನಿಂದ ರಾಜಾ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು
ಮತ್ತೆ ಮದದ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ
ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕವನನ್ನು ಕಿಳಗಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ಹೊಲ
ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಮನೆಯವಾಗಿ ಸ್ವಹಾನದ
ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯತೊಡಗಿದನು. ಈ ಕವನವೊಳಗಿದ್ದ
ಬೇಕಾಳವು ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿ, “ ಎಲೈ ಮಹಾ
ರಾಜನೇ, ನೀನು ಪಟ್ಟುಬಿಡದೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕ್ರಮ
ಸಾಧನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ನೀನು
ಕೇವಲ ಸರಳ ಮುಗ್ಧನೇನೋ, ಅಥವಾ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ
ವಿಧಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿದೆಯೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ನನ
ಗಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಎಷ್ಟೋ ದಯಾ
ಧರ್ಮ ಗುಣವುಳ್ಳವರೇ ಪರಮ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳಾಗು
ತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಹಾಗೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ.
ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಯೋಜಿಸಿದವರು
ಕಾರ್ಯವು ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಮೇಲೆ, ನಿನ್ನ
ಮೇಲೆ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸದಾರರೆಂಬ ನಂಬುಗೆ
ಏನು ? ನಂಬುಗೆಯನ್ನು ಭಂಗಿಸಿದ ಭೀಮೇಶ್ವರ
ನೆಂಬ ರಾಜನ ಕಥೆಯನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ

ಜೈತ್ರಾಶ್ವಕಥೆಗಳೇ..

ಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕೇಳುತ್ತಾ ನಡೆಯುವ ಕಪ್ಪ ವನ್ನಾದರೂ ಮರೆಯುವಿಯಂತೆ" ಎಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿತು.

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೀಮೇಶ್ವರನೆಂಬ ರಾಜನು ಪಾಲಿಸುವ ಗಿರಿಮರ್ಗವೆಂಬ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಂಗಪುರ, ರಾಮಪುರವೆಂಬ ಎರಡು ಗ್ರಾಮಗಳು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ಗಳಲ್ಲಿರುವವು. ರಂಗಪುರದ ಅಧಿಕಾರಿ ಸೀನಯ್ಯನು ಗ್ರಾಮ ಜನರ ಒಡವನ್ನೇ ದುರುಪಯೋಗಿಸಿ ನೋಡುವವನು. ಆದರೆ ರಾಮಪುರದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ ಗೋವಯ್ಯ ಸ್ವಾರ್ಥ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಸೀನಯ್ಯನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು.

ಅಲ್ಲದೆ ರಂಗಪುರವು ತಗ್ಗು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಾಮ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಮಳೆಗಾಲವೆಂದು ಆ ಊರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಗಂಡಾಂತರವೇ. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಪರಿಗಟ್ಟಿ ಮಳೆ ಸುರಿದಾಗಲೆಲ್ಲ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯ ನೀರಲ್ಲ ಒಂದು ರಂಗಪುರವನ್ನು ಜಲಹಯವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ತಡೆಯುವುದೆಂದು ಸೀನಯ್ಯನು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ವಿನೂ ಬಗೆಹರಿದಿಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೆ ವಸಂತಯುತು ವಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ಲಾನಿ ರಂಗಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆಗ ರಂಗಪುರವು ಬಹಳ ಬೆಂದಾಗಿದ್ದಿತು. ಜನರ ಗುಣಗಳೂ ಅದಕ್ಕೆ ಮೆರಗು ಕೊಡುವಂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಪ್ಲಾನಿ, "ಈ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ. ಎಲ್ಲಾ ಮತಗಳೂ ಸರಿಯಾದ ಗುಣ ತೋರಿಸುತ್ತಿರಲಿ. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಳೆ ಸುರಿದು ಗ್ರಾಮದವರೆಲ್ಲಾ ವೈಭವದಿಂದ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಬೇವಿಸಲಿ" ಎಂದು ಹರಸು ನುಡಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸೀನಯ್ಯನು ಗಾಬರಿಬಿದ್ದು, "ಒಳ್ಳೆಯ ಮಳೆಗಳೆಂದು ಹೇಳಬೇಡಿರಿ ಸ್ವಾಮಿ. ಮಳೆಯು ಹಸರು ಕೇಳಿದರೇನೇ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಭಯ" ಎಂದು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಇದಿರಿಸುವ ಮಳೆಗಾಲದ ಮುಳುಗಾಟದ ಕಪ್ಪವನ್ನು ಪ್ಲಾನಿಗೆ ಮನಗರಗುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪ್ಲಾನಿ, "ಹಾಗೇನು? ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ನನಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ. ಒಂದು ಸಾರಿ ನಾನು ಗ್ರಾಮವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಸೀನಯ್ಯನು ಅತನೊಂದಿಗೆ ಇಡೀ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿ, ಮಳೆಯ ನೀರು ಯಾವ ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಬಂದು ಮುಳುಗಿಸುವುದೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು.

ಪ್ಲಾನಿ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, "ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲು ಅಪ್ಪಣ್ಣನು ಕಪ್ಪಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮದ ಸುತ್ತಲೂ ಅಳವೂ ಅಗಲವೂ ಆದ ಕಂದಕವನ್ನು ಅಗೆಯಿಸಿ. ಊರಿನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆರೆವನ್ನೂ ತೋರಿಸಬೇಕು.

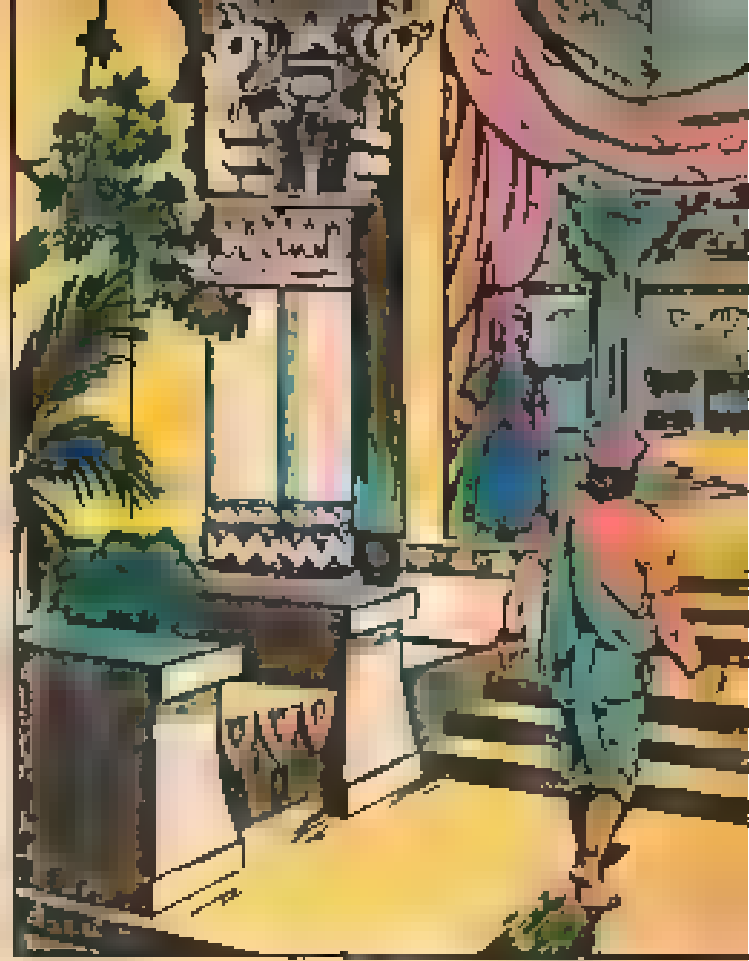
ಕೆರೆಯ ನೀರು ಕಂದಡದೊಳಗೂ, ಕಂದಡದ ನೀರು ಗುತ್ತಿಗೆ ಕಪೊಡೆ ಹೋಗಿ ಕೆರೆಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೋಟಗಳನ್ನೂ ಇಡಿಸಿ, ಈ ಕೆರೆ ಪೂರೈಸಲು ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ವರಹಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ಈ ದೇಶವನ್ನಾಳುವ ರಾಜ ಧೀಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಪ್ರವೇಶ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಫಣವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ರಾಜನು ಬಹಳ ಧರ್ಮಗುಣ ಉಳ್ಳವನು." ಎಂದು ಸಲಹೆ ಹೇಳಿದನು.

ಜ್ಞಾನಿ ಹೇಳಿದ ಸಲಹೆ ಸೀನಯ್ಯನಿಗೆ ಒಡಿಸಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೂ ಒಂದನು. ಇವ್ವರಲ್ಲಿ ರಂಗಪ್ಪರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಜ್ಞಾನಿಯ ಸಮಾಚಾರವು ರಾಮಪ್ಪರವರ ಅಧಿಕಾರಿ ಗೋಪಯ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಜ್ಞಾನಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಹ್ವಾನ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಹಾಗೆ ಬಂದ ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ "ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮವು ಬಹುಕಾಲ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುವಂತೆ ನೀವು ವಿನಾವರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು ಗೋಪಯ್ಯ.

ಜ್ಞಾನಿ ಗೋಪಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ ರಾಮಪ್ಪರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿ ನೋಡಿದನು. ರಾಮಪ್ಪರವು ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರ ಪ್ರದೇಶವಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮುಳುಗುವ ಧರ್ಮವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖಶಾಂತಿಯಿಂದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಜ್ಞಾನಿ ಗ್ರಾಮದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿ ಬಂದು, "ಇಂತಹ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಅದ್ವೈತವನ್ನು, ಗ್ರಾಮದೊಳಗೂ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ತೆಂಗಿನ ತೋಟ ಹೊರಳವಾಗುವ. ತೆಂಗಿನ ಸಿಪ್ಪೆಗಳಿಂದ ನಾರುಗಳಿಂದ, ಕರಬುಗಳಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ದೊವ್ವದೋರು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ

ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ತಯಾರಾಗುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಿಗೂ ಕಳುಹಿಸುವುದು. ಅವಕ್ಕೆ ಬದುಕು ಲಕ್ಷ ಮೂಲಧನ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದ ರಾಜನನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಧನವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಜೀವನೋಪಾಧಿ ಕೂಡಾ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುವ ಪರಿಶ್ರಮವು. ಬಂದ ಎಂಬನು ತಪ್ಪದೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದನು.

ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಗೋಪಯ್ಯನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ತನ್ನ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಮಳೆಯ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸೀನಯ್ಯ ರಾವಿ ನ ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಹೊರಟನು. ತನ್ನ ಮಾಲ್ವಾತೆಯಿಂದ ರಾಜನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ತೆಂಗಿನ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸೀನಯ್ಯನಿಗಿಂತ

ಮೊದಲೇ ಗೋಪಯ್ಯನೂ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿಯ ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿ ಅವನ ಪರಿಚಿತನಾದುದರಿಂದ, ಮೊದಲು ಅವನ ಒಳಗೇ ಹೋದನು. ಗೋಪಯ್ಯ ತಾನು ಒಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಯೊಡನೆ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿ ಗೋಪಯ್ಯ ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ, "ಸತ್ಯ ಹೇಳಿರಿ, ಈ ತೆಂಗಿನ ಪರಿಶ್ರಮ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಆರೋಚನೆ ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ನಿಮಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಫಕ್ಕನೆ ಈಗ ಬಂದಿದೆ. ಏಕೆ ಬಂತು? ತೆಂಗಿನ ತೋಟವು ಒಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಇದೆ- ಇದಿ ತಪ್ಪೆ? ನಿಜ ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದನು ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿ.

"ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ತೆಂಗಿನ ತೋಟ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಯಿತು. ನಾವು ಗಿರಣಿಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೊಳಗುತ್ತವೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಉರುವಲಿಗಾಗಿ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡುವ ಬದಲಿಗೆ ಪರಿಶ್ರಮ ಪ್ರಾರಂಭ ಸೋಡುವೆಂಬ ಯೋಚನೆ ಬಂತು. ಗ್ರಾಮ

ದಲ್ಲೊಂದು ಪರಿಶ್ರಮ ಶಾಲೆ ಇದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ರಾಗಿವ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಿರಾಕಿ ಬಾರದೆ ಹೋಗದು" ಎಂದನು ಗೋಪಯ್ಯ.

"ಅದರ ಆ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ನೀವೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯ ರಾಫ ಗಳಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ನಿಜ ತಾನೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿ.

"ಅದು ನಿಜವೇ ಅನ್ನಿ, ವ್ಯಾಪಾರ ಅಂದಮೇಲೆ ರಾಫ ಬರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ತಾನೇ? ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ ವಷ್ಟೆ?" ಎಂದನು ಗೋಪಯ್ಯ.

"ಸರಿ, ನೀವು ನಿಜವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುದರಿಂದ ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಯನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರ ಧರ್ಮಗುಣವು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದದ್ದೇ ಆದರೆ ಅವರದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಪದ್ಧತಿ. ಕೇಳದಷ್ಟು ಪಣ ದೂರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಯದು ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ನಿಮಗೆ ಐದು ಲಕ್ಷ ಪರಹ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಹನ್ನೆರಡು ಲಕ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೇಳಿರಿ. ಅವರು ಆರು ಲಕ್ಷ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಗೊತ್ತಾಯಿತೆ?" ಎಂದನು ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿ.

"ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಬೇಕಾದುದು ಆರು ಲಕ್ಷವಲ್ಲ, ಐದು ಲಕ್ಷವೇ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಪರಹಾ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಗೋಪಯ್ಯ.

"ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿ ಆರು ಲಕ್ಷ ಸಿಗುವ ಉಪಾಯವನ್ನೇ ಮಾಡಿರಿ ಅಂದೆವಲ್ಲ? ಉಳಿಯುವ ಆ ಒಂದು ಲಕ್ಷವನ್ನು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅರ್ಧ-ರ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ" ಎಂದನು ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿ ಮುಗುಳುನಗುತ್ತ, ಕಣ್ಣು ಚುಮುಕಿಸಿಕೊಂಡು.

"ಓ! ಸರಿಸರಿ!" ಎಂದು ಗೋಪಯ್ಯ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿ ಅವನನ್ನು ಒಂದು ವಾರದವರೆಗೆ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು.

ಇನ್ನರಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಕೆಲವು ರೂಪಾಂತರಗಳನ್ನು
ಸಂಭವಿಸಿತು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು
ಗೋಪಯ್ಯನು ತನಗೂ ಅವನಿಗೂ ಇರುವ
ತುಲನವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸತೊಡಗಿದನು.
ತನ್ನಿಗಿಂತ ಪಕ್ಕದ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪುಟ್ಟವು
ವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಬಯಸುವ ಆಯುವ ಹೆಚ್ಚಿನ
ಲಾಭವು ಹೊಸದು. ಸಿನಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ
ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ತುಲನವು ಅವರಿಂದ
ಅವನಿಗೆ ತನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೊಸದು ಆದ
ಒಂದು ಪಾಡುಗೂಡು ಬಿಡುವನ್ನು ತಪ್ಪಿ
ದಾರು ಹಿಡಿಸಬೇಕು.

ಹೀಗೆ ಆಲೋಚಿಸು ಗೋಪಯ್ಯನು ಸಿನಿಯನ್ನು
ಹೊಸದು ಒಂದು. "ರಾಮರನ್ನ ಹೊಸದು
ಒಂದರಿಂದ" ಹೊಸದು ಅಂತಹದೊಂದು ಸಹಜ
ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬಂದಿತು. ಎರಡು ದಿನ ಮೊದಲು
ಬಂದುದರಿಂದ ಕೆಲವು ರಹಸ್ಯಗಳು ತಿಳಿಯಿತು.
ಪಕ್ಕದ ಗ್ರಾಮದವರೊಡನೆ ಸಿನಿಯ ಹೊಸದು.

ಕೈಗೆ ರಾಮರನ್ನ ಹೊಸದು ಹೊಸದು, ಕೆಲವು
ಮದುವೆಗೆ ಹೊಸದು ಅಂತಹದೊಂದು ಒಂದು
ದಂತೆ ಕೆಲವು ಯಾರು ಕೆಲವರೊಡನೆ ಅವರಿಗೆ
ಇನ್ನರೊಡನೆ ಹೊಸದು. ಕೆಲವು ಒಂದು
ವರಹ ಬಿಡುವು ಕೆಲವರ ರಾಮರು ಒಂದು ಒಂದು
ಹೊಸದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರೊಡನೆ ಕೆಲವು
ಹೊಸದು ಕೆಲವರೊಡನೆ ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಕೆಲವು
ಕೆಲವರೊಡನೆ ಹೊಸದು. ಇದು ಹೊಸದು ರಹಸ್ಯ!"

ಸಿನಿಯನ್ನು "ಹೊಸದು" ಒಂದು ತರಹದೊಂದು
ಹೊಸದು ಹೊಸದು. ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು
ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು
ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು
ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು

ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು
ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು
ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು
ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು
ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು ಹೊಸದು

ಕಾರಿಗಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಅವರವರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ರಾಜನು ಅವರು ಕೇಳಿದುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಭಾಗವಷ್ಟೇ ಧನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸೀನಯ್ಯ ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದನು.

ಒಬ್ಬ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಸೀನಯ್ಯನ ಹಾಗೆಯೇ ಮಳೆಯ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ಗ್ರಾಮದ ಕುತ್ತು, ಕಂದಕ ಅಗೆಯುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ವರಹ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ವರಹ ಕೊಡಿಸಿದರು ರಾಜ.

ಅಮೇಲೆ ಸೀನಯ್ಯನ ಸರದಿ ಬಂತು. "ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ಕುತ್ತುಲೂ ಕಂದಕ ಅಗೆಯಬೇಕು. ಕೆರೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕು. ಗಣಕರಾದ ಅಳತೆ ಲಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎವತ್ತು ಸಾವಿರ ವರಹ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಪ್ರಭುಗಳೇ" ಎಂದನು.

ರಾಜನು ಅಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ, "ಇದೇ ಈಗ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕಂದಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ

ವರಹಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನೀಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಕೇಳಲು ಕಾರಣವೇನು? ನೀಮ್ಮ ಗ್ರಾಮ ಒರಳ ಬೆಕ್ಕರೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನನ್ನ ಗ್ರಾಮವು ಅಷ್ಟೇನೂ ಬೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾ. ನಾವು ಏಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ರಾಜರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ವೈದು ಸುಯೋಚನೆ ಮಾಡುವಂತಿರಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ಬೇಕಾದುದು ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ವರಹಗಳಿವರೂ. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮ ವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಮದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಲಕ್ಷ ವರಹ ಸುಖೋಗುತ್ತದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಸಾರೇ ಬಂದಾ ಎತ್ತಿ ಸೆರೆವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕೊರತೆ ಏಳುಕು ಅದಕ್ಕು ಸಾವಿರ ವರಹಾ ಕೇಳಿದೆನು" ಎಂದನು ಸೀನಯ್ಯ.

ಅದರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಒರಳ ಸುಖೋಪ ಪಟ್ಟು. "ಭರೇ! ನೀಮ್ಮ ದೊಂದು ಅದರ್ಶ ಗ್ರಾಮ! ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಅಡರ್ಶರು ನೀವು ನೀಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ತರುವಾಯ ರಾಜನು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ. "ನೀಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳ ಎವಯು ದಲ್ಲಿ ನಾನೀಗ ಒದಲಾನಿಗೆ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ನಿಮಗಾರಿಗೂ ಹಗವನ್ನು ಕೊಡಲಾರೆನು. ನೀವು ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಳುಹಿಸುವ ಉದ್ಯೋಗಿ ಸ್ಥಗು ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳ ಕೆಲಗೆ ಒರುತ್ತಾರೆ. ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಧನ ಏಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಸೂತಿ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವುದು ಸಾಲವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಗ್ರಾಮದ

ಪ್ರತಿಗಳು, ಪರ್ವಪರ್ವ ಒಂದೊಂದು ಮನೆ ಮನೆಗೂ ಗೂಡು ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿ-ಕೆ ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಬಿಡು" ಎಂದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಗ್ರಾಮದ ಕುರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ತುತುಕುಕು ಮಾಡಿದರು. ಕಾಡಿನ ಅಡಾವುಡನ್ನೂ, ಅಕ್ಕಿ, ಮಡುವೆ ಮುಂತಾದ ಮೂಗು ಒಡವಾಡುವಿಕೆಯ ಮೊಗುಲಿಟ್ಟರು.

ಪಂಚವು ಹೀಗೆ ಕಥೆ ಸು ಮುಗಿ. "ರಾಜಾ ಧರ್ಮಾತ್ಮನಿವು ಹೇಳು. ಪಕ್ಷಿ ರಾಜಾ ಪ್ರವಚನ ಹಾಗೇ? ಮಾರಕವಾಯಿತು? ರಣವಿರದ ಅರಿಹಾರವಾಗಿ ಸುಮಾರ್ಗಿ. ಸುಮಾರ್ಗಿ ವರದ ರಾಜವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕೊಟ್ಟವು. ಆ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ಪಂಚವಾಗಿ ಸಾರವಾಗಿಯೂ ಕೊಡದೆ ಮೂರು ಕೊಡುವ ಪಾಡು ಸಾಕಿ. ಪ್ರತಿ-ಕೆ ಕೂಗಿ ಬಿಡು ಎಂಬುದನ್ನು? ಇದು ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ವಾಗುವುದು? ಇದನ್ನೇ ಇಂತಹ ಮರಲಾದಾಳಿ ಇನ್ನೇ ಒಂದು ಕಾರಣವು. ಈ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಈ ಉತ್ತರ ತಿಳಿದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೆ ತಲೆ ಸಾರಿದ ಹೋಗುತ್ತದೆ!" ಎಂದಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಮಿಸಿದ ಒಳಗಿಂದನು: "ರಾಜಾ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಇನ್ನೇ ಒಂದೆ ಒಂದಾದಾಗಲಿ ಅದೇ ಗತವು ಕಾರಣವು. ಸುಮಾರ್ಗಿ

ಇನ್ನೆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕಿ ಮಾಡಿ ತಗುಲುವ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ಅದನ್ನೂ ಪಕ್ಕಿ ಭಾಷೆಯ ಗ್ರಾಮದ ಪ್ರವಚನ ಹೇಗೆ ಸುಮಾರ್ಗಿ ಮರಲಾದಾಳಿ ರಾಜನಿಗೆ ವಿಪರೀತವಾದೆ. ಅದರಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಮುಖವಾದೊಂದು ವಿಷಯ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅದೇ ಮುಂದೆ ಗ್ರಾಮದ ಕುರಿಗಳು. ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ಅಕ್ಕಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಸ್ವಂತ ರಾಭಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದನ್ನು ಕೇಳಿ ಒಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಕುರಿಗಳು ಕೆಲವೊಳು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿ ಗತವೂ ಪಕ್ಕಿ ಕೂಗಿ ವಾಗುವ ಮಾರ್ಗ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಸುಮಾರ್ಗಿ ಮುಂದೆ ವಿಧಾನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮದವರೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸ್ವಂತ ಕೆಲಸು ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮದ ಅಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಷಿ ಮುಖವಾದಾಳಿ ತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರಾಜನು ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಈ ಸಂದರ್ಭ ಉಳಿದ ಗ್ರಾಮದ ಕುರಿಗಳೂ ಅರ್ಥವಾಗುವ ತಾಗು ರಾಜನು ಧನಸಹಾಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಕುರಿಗುವ ಪಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದನು."

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಪಂಚಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಪಂಚವು ಕಮಲದಿಂದ ಮೊದಲಾಗಿ ಮುಂದೆ ಮರಲಾದಾಳಿ ಪಂಚವು ಪಂಚವಾಗಲಿ

ଉତ୍କଳ ଗର୍ବ

ಚೆಂಡ್ರಪ್ಪನಾ ನಾಯ್ಕನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಂಗರಕ್ಷಕನು ಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಧ್ಯಾಪಕನಾದ
ಪಾಲ್ಕುರು ಅಪಾರಾಧಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಗಿ ತೋರಿಸಿತು. ಆ ಪಾಲ್ಕುರು ಧೈಯವಾದ್ದ, ಸುಖವಾದ್ದ, ಪರಾಕ್ರಮ
ವಳ್ಳಿ ಸಂಪನ್ನನೊಬ್ಬನಾಗಿದ್ದರು.

ಇದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರೂ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಂತಿತರಾಗಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲೆ
ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು ಸಾಧ್ಯ, ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿ.

[illegible]

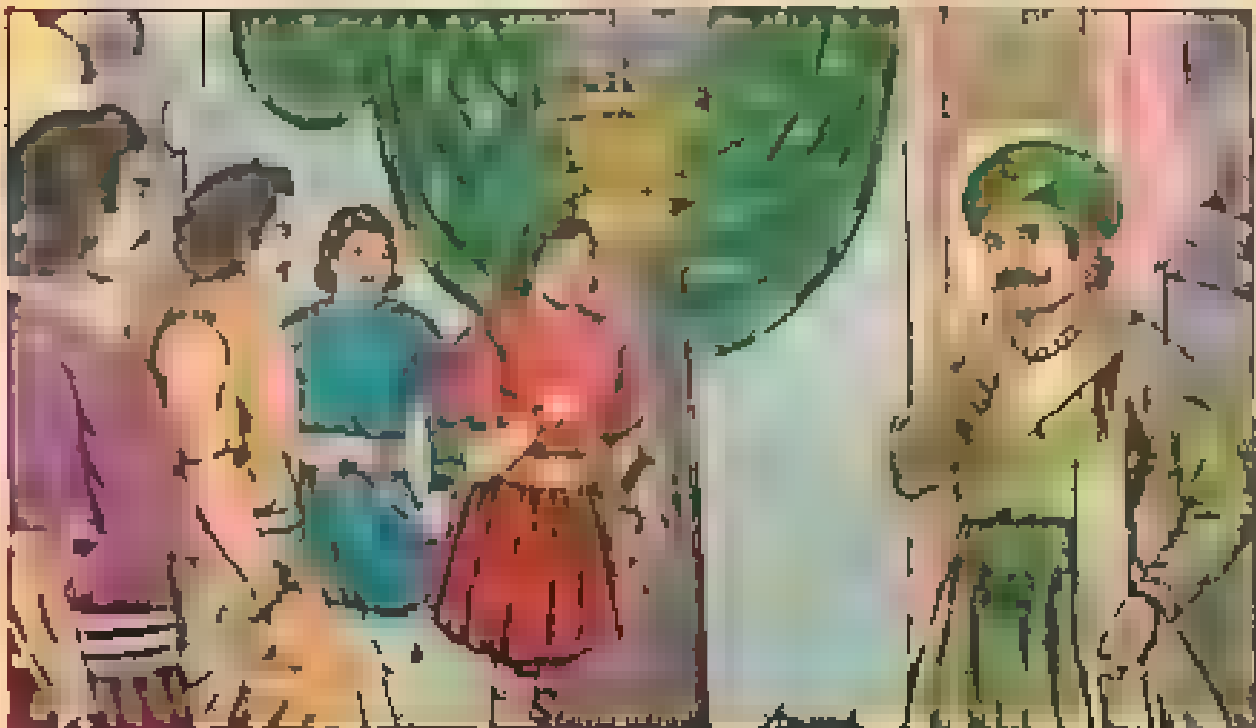
ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಳಗೆ ೪ ಹೊಸಮಾನ್ಯ ೫೦೦೦ಕ್ಕಿಂತಿರುವ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ.

ఈ క్రింది మూలం క్రిందను వేయని లాభం కేవలము ఆదానా వే. క్రింద

ತಾಳ್ಮೆ, ಕುರಿತು ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪರಿಣಿತರು, ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು
ಮೂಲಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದೆ.

మూర్తియే ప్రార్థనయ్యే శిశు మూర్తులగుటకు నేను నమ్మకముచేయును. "నాని చూడవలెను నని కరుణకుని ముచ్చటి మమకారముల మేరల కలిగిన సమయము నేర్పవలెను. అతనికి అతడు దానమార్పిడికొల్పినవాని నాకును నుత్పలము కలుగింపు నామనముగా ప్రార్థనచేసి చూడవలెనని కరుణ కలిగియున్నారేమో" అనియును.

ಮೂಲ, ೪ ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಂತಹುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ್ದು + ಮರ್ಯಾದಾ.

ಮೂಲಕಾರಣ

ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರನು ಒಂದು ದಿನ ಸಭೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಸಭಿಕರನ್ನು ನೋಡಿ ಹೀಗೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು.

“ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅನರ್ಥಗಳಿಗೂ ಮೂಲಕಾರಣ ಏನೆಂದು ಹೇಳಿದವರಿಗೆ ನೂರು ವರಹ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.”

ಬೆರೆ ಬಾಳುವ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಸಭಿಕರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ತೊಡಗಿದರು. ಅಹಂಕಾರವೆಂದರು ಕೆಲವರು. ಅಜ್ಞಾನ ಎಂದರು ಕೆಲವರು. ಸುಳ್ಳು ಎಂದರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು. ಹೀಗೆ ಹಲವರು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದರು. ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಸರಿಯೇರಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ ರಾಮಚಂದ್ರನೆಂಬವನು ಎದ್ದು, “ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವೇನೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಬಹುಮಾನದ ಮೊತ್ತವು ಒಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೇಳಬಾರದೆಂದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದನು.

ಕೂಡಲೇ ಜಮೀನ್ದಾರನು “ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿಯೆನಿಸುವ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ ಇನ್ನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ಆಗ ರಾಮಚಂದ್ರನು “ಹಾಗಾದರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅನರ್ಥಗಳಿಗೂ ಮೂಲ ಕಾರಣವು ಹಣವೇ” ಎಂದು ಅಮೇಲೆ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಂತೆಂತಹ ಅಪ್ಯಾಯಗಳಿಗೂ, ಹತ್ಯೆಗಳಿಗೂ, ಯುದ್ಧಗಳಿಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ವಿವರಿಸಿದನು.

ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಜಮೀನ್ದಾರನು “ನನ್ನ ಸಮಾಧಾನವು ಹೇಗೇ ಇದ್ದರೂ ನನ್ನ ವಿವರಣೆ ಸವಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿತು. ನೀನು ದೊಡ್ಡ ಕಥೆಗಾರನೇ ಸರಿ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಿ!” ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿ, ಇನ್ನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುತ್ಸಿತನೆಯವನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ಏನೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಅವನ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಕುತ್ಸಿತನೆಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನಿಗೂ ಆ ಹೆಸರು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಅವನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತುತ್ಕಲೆ ಎದ್ದು, “ರಾಮಚಂದ್ರನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೋಸಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಅನರ್ಥಗಳಿಗೂ ಹಣವೇ

ಮೂಲಕಾರಣವೆಂದವನು, ತನ್ನ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಏಕೆ ಕೇಳಿದ ? ಅಂದರೆ ಅವನು ತಾನು ಹೇಳಿದ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಅಯಿತು. ನಂಬುವವನಾದರೆ ಬಹುಮಾನವೇ ಬೇಡವೆನ್ನಬೇಕು, ತಾನು ನಂಬದ ವಿಷಯವನ್ನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಂದಲೂ ನಂಬಿಸಲು ನೋಡುವುದು ಮೋಸವೆಲ್ಲವೇನು ?" ಎಂದನು.

"ಕೇಳಿದೆಯಾ ರಾಮಚಂದ್ರಾ, ಇದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಸಮಾಧಾನವೇನು ?" ಎಂದು ಜಮೀನ್ದಾರನು ಕೇಳಿದನು.

"ಮನುಷ್ಯನು ಹಣವು ಅನರ್ಥಕಾರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಹಣದ ಮೇಲೆ ಆಶೆಯಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ವ್ಯವಹಾರವೂ ಸಾಗದು. ಆದುದರಿಂದ ಅದು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ದಾರಣವೇ ಆಗುತ್ತದೆ" ಎಂದನು ರಾಮಚಂದ್ರ.

ಆಗ ಕುತ್ಸಿತನೊಬ್ಬನ ಹೊರತು ಸಭೆಯವರೂ ಜಮೀನ್ದಾರರೂ ಸಹ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದರು.

ಆಗ ಕುತ್ಸಿತನು ದಿಡದಿ, "ಅನರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿದೂ ಹಣದ ಮೇಲೆ ಆಶೆಯುಳ್ಳವನು ಮೂರ್ಖನೇ ಸರಿ. ನೀನು ಮೂರ್ಖನೋ ?" ಎಂದು ರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಮಚಂದ್ರನು ಕುತ್ಸಿತನನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ

ಮೊದಿ, "ನೀನು ನಿನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಶಾಶ್ವತವೆಂದು ಕೊಳ್ಳುವೆಯಾ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಎಷ್ಟು ಮೊತ್ತಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದನು ಕುತ್ಸಿತ.

"ನಿನ್ನ ಮರಣವು ನಿನ್ನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೋ ತಿಳಿದುಬಿಡುತ್ತದೋ ?" ಎಂದು ರಾಮಚಂದ್ರನು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು.

"ದೂರಗಾಢರೂ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೇ ಮರಣ ಬರುತ್ತದೆ. ನನಗೂ ಅಷ್ಟೇ," ಎಂದನು ಕುತ್ಸಿತ ಕೋಪದಿಂದ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಬದುಕಬೇಕೆಂದಿ ದೆಯೋ ಸಾಯಬೇಕೆಂದಿದೆಯೋ ?" ಎಂದು ರಾಮ ಚಂದ್ರನು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು.

"ಜೀವೇನು ಅಂದುಕೊಂಡಿರುವೆ ?" ಎಂದು ಕುತ್ಸಿತನು ಇದಿರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದನು.

"ನಾನು ಮೂರ್ಖನೆಂದು ತೇಳಿದ್ದಾರೆಯೆ, ಬದುಕಬೇಕೆಂತರೇ ಇದ್ದೇಕೆ, ನಿನ್ನ ಸಂಗತಿ ಎನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಹೇಳಿ ಬಿಡು" ಎಂದನು ರಾಮಚಂದ್ರ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಭಿಕರೆಲ್ಲಾ ಗೊಲ್ಲನೆ ವೇಗಾಡ ತೊಡಗಿದರು. ಅವಮಾನದಿಂದ ಬಾಯಿ ಬಿಡ್ತು ಹೋದ ಕುತ್ಸಿತನು ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಜಮೀನ್ದಾರನು ರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಘನವಾಗಿ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಿದನು.

ವಾಕ್ಯಬೋಧನೆ

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಶೀನಗರವನ್ನು ವಾರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಾನೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ಅವನು "ವೇದಭಂಡ" ಎಂಬ ವಿಶೇಷ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡವನು. ಆ ಮಹಾ ಮಂತ್ರದ ಮಹತ್ವ, ವಿನಂದರೆ, ಗ್ರಹಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಕೂಟವಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪುನಃಪುನಃ ಮಾಡಿದರೆ ಆಕಾಶದಿಂದ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಮುತ್ತು, ಹವಳ, ರತ್ನ, ಮಾಗಣ, ಮನೆಗಳು ಮಳೆ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವು. ಇಂತಹ ಗ್ರಾಮವೋಗ ಸೇರುವುದು ಅತ್ಯಪೂರ್ವವೆನ್ನಬಹುದು.

ಇಂತಹ ಮಂತ್ರ ಸಿದ್ಧವಾದ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅರ್ವ ಶಿಷ್ಯರಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾ ಶಿಷ್ಯರಿಗಿಂತಲೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಗುರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಿಗೋ ಬಂದು ಮಾಡುತ್ತ ಒಂದು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದವರೆಗೆ ಅರಣ್ಯವಾಗಾಗ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಐವನೂರು ಮಂದಿ ಕಳ್ಳರು ಅಡಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಗುರುಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕಂಡು ಅಪಹರಿಸಿ ನಿಂತರು. ಗುರುಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ದೋಷವಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆ ಕಳ್ಳರು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಳ್ಳರು ಒಂದು ಸದಮವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇವರು ಪ್ರಯಾಸಕರು ಕೂಡಿ ಆ ಬಾರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಬ್ಬನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಳ್ಳರ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಹಣವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೊಂದುಬಿಡುವರು.

ಅವರಲ್ಲಿ ತಂದೆಯೂ ಮಗನೂ ಇದ್ದರೆ ತಂದೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ರುಸುವಿನ ಹಣ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಮಗನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ತಾಯಿಯೂ ಮಗಳೂ ಆದರೆ ತಾಯಿ ಹೋಗಿ ಕೊಡುವರಾಗಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೂ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರಾದರೆ ಶಿಷ್ಯನನ್ನೂ ರುಸುವಿನ ಹಣ ತರಲು ಕಳುಹಿಸುವುದು ಆ ಕಳ್ಳರ ಕ್ರಮ. ಹಣ ವನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದಷ್ಟು ತಾರದಿದ್ದರೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕೊಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಬಿಡಿಸುವರು.

ಇಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ಪದ್ಧತಿಯ ಆ ಕಳ್ಳರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಹಮ್ಮ ಪತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶಿಷ್ಯನಾದ ಬೋಧಿಸತ್ತನನ್ನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರಹ ಗಳನ್ನು ಹಣವನ್ನು ತರಲು ಹೇಳಿ, ನಿಯಮ ಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಹೋಗುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟರು.

ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಬೋಧಿಸತ್ತನು ಗುರುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ರಹಸ್ಯವಾಗಿ "ಗುರುವಯ್ಯಾ, ಹೇಗಾಯಿತು, ಎದುರು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಿ ಹೂಡೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನಬೊಂಡು ವಿನಂತಿ ಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ದಯವಿಟ್ಟು ಕೇಳಬೇಕು. ಈ ದಿನ ಗ್ರಹಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಕೂಟವಾಗಿ ಸೇರುವ ದಿನ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗವಾಗಿ ಈ ಕಳ್ಳರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಮೂತ್ರ ನೋಡಬೇಕು. ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೂ ಈ ಕಳ್ಳರಿಗೂ ಸಹ ಕೀರದ ಮುಷ್ಟಿ ಬರಬಹುದು. ಈ ವರ್ಷದ ಧನವರ್ಷಗೋಗ ವ್ಯರ್ಥವಾದರೆ ಆಗಲಿ. ಮುಂದೆ

ಎಂದಾವರೂ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತೆ" ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿ ಬೋಧಿಸತ್ತನು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವೂನ ವಾಯಿತು. ಕಳ್ಳರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಹಮ್ಮ ನಡುವೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹುಗ್ಗುಮೆಯ ಚಂದ್ರ, ಪ್ರಸಾದವು ಒಂದು ಕುಟ್ಟವಾಗಿ ಸುತ್ತಲಿಲ್ಲಾ ಪರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆಕಾಶವನ್ನೂ ಚಂದ್ರನನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಯೋಚನೆಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಆ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಸಮಯವೂ ಅವನಿಗೆ ಬಾಧೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಶಿಷ್ಯನು ತಿರುಗಿ ಬರಲು ಹೇಗೂ ಎರಡು ದಿನಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಕೂಟಗಳು ಸೇರುತ್ತಾ ಇವೆ. ಈ ಕಳ್ಳರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಕೈಬಿಡದವನ ಹಾಗಿ ಇವರ ಒಂದೆರಡನ್ನೂ ಪಾವತಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು? ಕೈಬಿಡಲಾಗುವ ಮುತ್ರವನ್ನು ಪಡಿಸಿ, ಕೊನೆಯವಾಗೂ ಗೆರೆಬಿಟ್ಟರೆ, ಫಲವಾದ ಧನದ ಕಾಶಿಯ ರುಸುವನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಕಳ್ಳರು ಒಂದು ಗೌರವದಿಂದ ಸನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ" ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಹುಡುಗ ನಾದ ಶಿಷ್ಯನ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಳುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ.

ಅಂತೆಯೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪನ್ನು ನೋಡಿ "ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಒಂಧಿಸಿರುತ್ತೀರಿ? ಕೆಲವು ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಪಾವತಿ? ಬೇರೆ ಉದ್ದೇಶವೇನಿಲ್ಲ ವಷ್ಟೆ?" ಎಂದನು.

"ಹೌದು ಹೌದು. ಹಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಕಡೆ ವಕ್ಷ ಐದು ಸಾವಿರ ವರಹಗಳನ್ನಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯ ತರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಗೆ ಕ್ಷಮೆ ಇಲ್ಲ" ಎಂದರು ಕಳ್ಳರು.

"ಅಷ್ಟೇನಾ! ನಾನು ಶೇಕದ ಹಾಗಿ ಮೊದಲದರೆ ನಿಮ್ಮ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇ ಸಿಗುತ್ತವೆ ಮೊದಲು ನನ್ನ ಕೆಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿಬಿಡಿರಿ.

ನ್ನನ್ನು ಕುಭ್ರವಾಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿರಿ. ಹೊಸ
ವಸ್ತ್ರ ಉಡಿಸಿರಿ. ಪುಷ್ಪ ಪಾತ್ರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದು ಇಲ್ಲಿ
ಸೇರಿಸಿರಿ. ಧೂಪ, ದೀಪ, ಪರಿಮಲ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು,
ಪೂಜೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿರಿ.
ಆಮೇಲೆ ಏನು ನಡೆಯುವುದೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಾಗ
ಸೋದರವಿರಾಂತೆ ! ಹುಂ, ತ್ವರಮಾಡಿರಿ ! " ಎಂದನು
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

ಕಳ್ಳರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ
ಮಾಡಿದರು. ಪೂಜಾದ್ರವ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಹತ್ತಿರ
ವಿಡ್ಡವು ಪೂಜೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಸಾರಿಸಿ "ಮೇದಧಿ" ಮಂತ್ರ
ವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತ ನಾಲ್ಕು ಸುತ್ತಲೂ ಕೈಬೋದಿ
ಸುತ್ತಿರಲು, ಆಕಾಶದಿಂದ ಗಲಗಲನೆ ಮಳೆಗಳು
ಉದುರತೊಡಗಿದುವು. ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತುಂಬುಗಳೂ
ಮಣಿಗಳೂ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಉದುರಿದುವು. ಕಳ್ಳರು
ಸಂಭ್ರಮಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಿಂದ ಪುಲಕಿತರಾಗಿ ಬೇಗ
ಬೇಗಲೇ ಅವಲ್ಲವನ್ನೂ ಆರಿಸಿ ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿ
ಕೊಂಡು ಹೊರಡುವಾಗ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣವನ್ನೂ
ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕರೆದರು.

"ನಾನೇಕೆ ? ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಸಿದ್ಧತಲ್ಲ ?"
ಎಂದನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

"ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರದ ಸರಸಿಗಳು. ಇವು ನಮ್ಮ
ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೋ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡಿ
ಆಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ, ನಡೆಯಿರಿ"
ಎಂದರು ಕಳ್ಳರು.

ಉದಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅವರೊಂದಿಗೆ
ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು.

ಶೃಲ್ಕ ದೂರ ಹೋದಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ದೊಡ್ಡ
ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪು ಭಯಂಕರವಾದ ಮೂರಗಾಯುಧ
ಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಂದು, ಮೊದಲನೇ ಗುಂಪನ್ನು
ಅಡ್ಡಹಾಯಿತು.

"ನಮ್ಮನ್ನೇಕೆ ಅಡ್ಡ ಗಟ್ಟುವಿರಿ ?" ಎಂದು
ಮೊದಲನೇ ಗುಂಪಿನವರು ಕೇಳಲು, "ಇನ್ನೇಕೆ ?
ಹಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ! ಒಳ್ಳೆದು ಮಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ
ಗಂಟೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿಬ್ಬು ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಹೊಂಗಿರಿ !"
ಎಂದರು ಎರಡನೇ ಗುಂಪಿನವರು.

"ಅಷ್ಟೇತಾನೆ ? ಇದೋ ಈ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ಇವರು ಆಕಾಶ ನೋಡಿ
ಕೈಮುಗಿದರೆ ಸಾಕು, ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಚಿನ್ನ ಮಣಿ
ಮಾಸಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಳೆಯ ಹಾಗೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ.
ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಯೇ ಈ ಧನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಳೆಯ
ಹಾಗೆ ಸುರಿಸಿ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದರು
ಮೊದಲನೆಯವರು.

"ಹೌದು !" ಎಂದು ಎರಡನೇ ಗುಂಪಿನವರು
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

"ಹೌದು. ಆದರೆ..." ಎಂದು ಮುಂದೇನೂ
ಹೇಳಲು ತೋರದೆ ಮೂಕನಾದನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

"ಉಪಚರಿಸಿ ಕೇಳಿ ಪಡೆಯಿರಿ" ಎಂದು ಮೊದಲನೆ ಗುಂಪಿನವರು ಹೊರಟುಹೋದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಎರಡನೇ ಗುಂಪಿನವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನು.

"ಹುಂ, ಕಡಲಗೂ ಧನ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ರಯ್ಯಾ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರೇ!" ಎಂದು ಕಳ್ಳರು ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ದೀನತೆಯಿಂದ, "ಅಪ್ರಕರಣ! ಈ ಮೊದಲು ನಾನು ಆ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಂತ್ರವಿಡಿದುಕೊಂಡ ಬರಮಾಡಿದ ಧನವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯನ್ನೂ ಇದ್ದು ಬಿಡು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆಯಷ್ಟೇ ಆ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಇಷ್ಟ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಗ್ರಹ ಕೂಟ ಸೇರಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ಗ್ರಹ ಕೂಟ ಏನು ಹೋದಾಯಿತು, ಇದ್ದು ಒಂದು ವರ್ಷದ ವರೆಗೆ ಗ್ರಹ ಕೂಟ ಸೇರಲಾರದು. ಒಂದು ವರ್ಷದ

ಮೇಲೆ ಗ್ರಹ ಕೂಟ ಸೇರಿದಾಗ ತಪ್ಪದೆ ನಿಮಗೆ ಧನವಾಗಿ ಬರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಕಳ್ಳರು ಅವನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿದ್ದರಿಂದ, "ನಮಗಿಂತ ಮೊದಲು ಬಂದವರನ್ನು ಕುಡುರಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕೆನ್ನುವೆಯಾ? ಬೊಂಕು ಬಾಯಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ!" ಎಂದು ಮಹಾದ ಕಿತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಹೊಡೆದು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೊರಳಿ ನರಳಿ ಸತ್ತುಬಿದ್ದನು. ಅವರು ಅವನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ದಾರಿಯ ಬರಿಸಿದ್ದರ ಮರು ಕೊಂಬಿಗೆ ನೇತಾಡಿದರು.

ಆಮೇಲೆ ಆ ಕಳ್ಳರೆಲ್ಲರೂ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಅಪ್ಯಾಯೇಶ ದಿಂದ ಓಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಮೊದಲನೇ ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪನ್ನು ತೊರೆ, ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೊಂದು, ಅವರ ಕೈದುಳ್ಳಿದ್ದ ಧನ ರವ್ಯಾದಿ ಸುಳ್ಳಾದವನ್ನೂ ತಾವೇ ಅಪಹರಿಸಿದರು.

ಅದನ್ನು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಹಂಚುವಾಗ ಹಂಚಿಕೆ ಸರಿಯಾಗದೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಿತ್ತಿಗೆಯಾದವು. ಆ ಎರಡು ಗುಂಪಿನವರೊಳಗೆ ಜಿಡ್ಡು ಹೆಚ್ಚಿ, ಮತ್ತೆ ಹೋರಾಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಈ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಮಂದಿ ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಇಬ್ಬರಷ್ಟೇ ಉಳಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಿ ಕಂಡುಕೊಂಡು ಸ್ನೇಹಿತರಾಗರೋಗಮಂದು ಮಾತಾಡಿ ಧನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಮವದ್ದೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಅರಗಾದ ನಡುವೆ ಅಡಗೊಟ್ಟರು. ಆಗ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮುಟ್ಟಿ ಸ್ವಯಮು ಬಿಡಿ ಭಿನ್ನಗೊಂಡಿತ್ತು. ಒಬ್ಬನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನೊಂದಿಗೆ ಧನವನ್ನು ಕಾಯಲು ಬಿಡದು. ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಆಹಾರ ಪಾನಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತರಲು ಉರೋಳಿಗೆ ಹೋದನು.

ಧನಾಶಿಯನ್ನು ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಳ್ಳ, "ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಒಂದರ ಸುಮ್ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಇಷ್ಟು ಧನವಿ

ಅರ್ಧಭಾಗ ಕಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವನಲ್ಲ ! ಹಾಗಾಗಬಾರದು. ಇಬ್ಬರು ಕುದೇರರು ಇರಲೇ ಬಾರದು !” ಎಂದುಕೊಂಡು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತಿಡಿ ಕಾಡುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಅಹಾರ ಪದಾರ್ಥ ತರಲು ಹೋದ ಕಳ್ಳ, “ಅವನೊಬ್ಬ ಸತ್ತು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಮ್ಮಾ ಧನಕ್ಕೆ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಅಧಿಕಾರಿ ! ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಬಿಡಲೇ ಬಾರದು” ಎಂದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಭಾಗದ ಅಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ, ಕುಳಿದುವಕ್ಕೆ ಕೂರ ವಿಷವನ್ನು ಬೆರೆಸಿಟ್ಟನು.

ಅವನು ಅಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಕಾವಲಿರ್ದ ಕಳ್ಳನು, ಒಂದೇಬಗೆ ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆ ಕಡಿದು, ಕಳೆಬರವನ್ನು ದೂರ ಒಗೆದನು. ಅಮೇಲೆ ಬಹು ಸುತೋಪದಿಂದ ಕುಣಿದಾಡಿ ಹುಯಾಗಿ ಕುಳಿತು ವಿಷ ಬೆರೆತ ಅಹಾರವನ್ನು ತಿಂದು ತಾಳೂ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದನು.

ಈ ಒಗೆಯ ಅನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ, ಕಳ್ಳರ ಮೇಲೆ ಕಳ್ಳರೂ ಎಲ್ಲಾ ಸತ್ತು ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ, ಧನಕಾಶಿಯೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು.

ಎರಡು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಶಿಷ್ಯ ಬೋಧಿಸತ್ತಾನೆ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಕೊಡುಸಿಕಾಡ ರಾಸುಮಿನ ಹಣವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಬಂದನು ತನ್ನ ಗುರು ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಕಾಗೆಬ್ಬರೂ ಯಾರಾರದೋ ಹೆಣ್ಣುಗಳು! ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಬೋಧಿಸತ್ತಾನೆ “ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಅಕ್ಷಿಸರ್ದಿವೆಂದೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತನಗೆ ತೋರಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನು. ಮೊನ್ನೆಯ ಹುಳ್ಳಮಯನ್ನು ಎರಲು ಮಣ್ಣಿಲ್ಲದೆ, ಈ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಓದಿ ಧನವಹೆಗಾ ಬರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಫಲಿತವೇ ಈ ಶವಗಳು !” ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಭಯವಿಪ್ರಿತನಾಗಿ

ತನ್ನ ಗುರುವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೋದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮಂದದಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುವ ಗುರುವಿನ ಕಳೆಬರವನ್ನು ನೋಡಿದನು. “ಅಯ್ಯೋ ! ಗುರುಗಳೇ ! ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳದೆ ಹೋದಿರಲಿಲ್ಲ ! ಎಂತಹ ಗತಿ ಬಂತು ನಿಮಗೆ !” ಎಂದು ತೋಸಿ ಸುತ್ತಾ ಗುರುವಿನ ಕಳೆಬರವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ, ಚಿತಿ ಪೇರಿಸಿ ಗುರುವಿಗೆ ದಹನಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಕಂಡಿನ ಕೂಗುಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅಸ್ತಿಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಗುರುವಿಗೆ ಕೊನೆಯ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು. ತುಂಬಾ ದಾಖ್ಖಾರಜರಿ ಅರಿಸಿದನು.

ಇಲ್ಲಿಂದ ಬೋಧಿಸತ್ತಾನೆ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ, ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಮೊದಲನೇ ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪಿನ ಶವಗಳು ಇನ್ನೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದುವು. ಮಕ್ಕಿಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಎರಡನೇ ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪಿನವರ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಕಂಡು ಬಂದುವು. ಧನವನ್ನು

ಯಾರು ಒಯ್ಯಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋದರು. ಒಂದೊಂದೇ ಶವವನ್ನು ಎಸೆಸುತ್ತಾ ಸಾಗಿದರು. ಪಾಲು, ಪಾದಗಳ ಗುರುತು ದೃಷ್ಟವಾದ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ದೋಧಿಪಕ್ಷನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಅಲ್ಲೊಂದೆಡೆ ಘೋರವಾದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಘೋರ ಮೊಲಗಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಒಬ್ಬನ ಶವವೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದಿತು.

ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಹಾರ ಮಾರ್ಥಾಗರವೂ ಇದ್ದವು. "ಓಹೋ! ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಾಯಿತು!" ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ರುಂಡ ಮಂಡಗಳೂ ಮತ್ತೊಂದು ಕಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದುವು. ಇಷ್ಟು ದೋಡಿದ ಮೇಲೆ ನಡೆದುರು ಎಸೆಯುವ ಮೊದಲಿ ನಿಂದ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೂ ಬೋಧಿ ಪಕ್ಷವಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಒಳಕೆ ಹೊತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು.

ಇದನ್ನು ಅರಣ್ಯಾಚಾರ್ಯನ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ದೋಧಿಪಕ್ಷವಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾದುದು. "ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಪ್ತರೂ ಎವೇನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವೈದ್ಯರೇ ಏನಿ. ಹೇಳಿದರೂ ಗುರುಗಳು ಕೇಳದೆ ಹೋದರು! ಪಾ ಒಂದೇ ಶವವೇ ಸುಮಾರು ಹತ್ತುರು. ಅದರ

ಫಲಿತ ಶವವೂ ಸಾಕವಾದುದು ಮೂಕವಲ್ಲದೆ, ತನ್ನೊಳಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಸಾಕಿ ತಂದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೃತವನ್ನು ಕೇಳದೆ ಕೆಳಗೆ ಹೊರಿದ್ದು ಸರಿಯಿರುವದಿಗೆ ಇಂತಹ ಗತಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ.

"ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಮೂತ್ರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ತಂದಿತು ಧಾರ್ಮಿಕವನ್ನು ಮೂವ ರೋಕ್ಕು ಉಪಗಾರವಂತೂ ಮಾಡಿದೆ. ಮೂವ ಸಮೂಹದ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅದು ಪರಿಯ ಒಬ್ಬ ವಕ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ವಸ್ತುಗಳೂ ಕೆಡಕೆ ಆಗುತ್ತವೆ. ದೋಷವು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಓದಿಯಲ್ಲಿದೆ. ವಕ್ರವು ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲ ಮಂತವು ಅನೇಕರ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಅದ ಅರಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ." ಹೀಗೆ ದೋಧಿಪಕ್ಷವು ಅರಣ್ಯ ವೆತ್ತಾ ಮೂವೊಳಗುವ ಪಾಗೆ ಮಾರ್ಥಾಗರವು ಹೊರಡಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಗುರುಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆ ಹೋರಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಾರುವ ಹಾಗೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು. ದೋಧಿಪಕ್ಷದ ಮಾರ್ಥಾಗರವನ್ನು ಕೇಳಿ ವನದೊಳಗಿನವರು ಜಯಜಯವೆಂದರು.

ಅಮೇಲೆ ದೋಧಿಪಕ್ಷವು ಆ ಧರ್ಮವತ್ತಿತ್ತೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಅತ್ತಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೋಕೋಪ ಕಾರ್ಯ ವಿಸಯಗೊಳಿಸಿ, ತನ್ನವಾಯ ಅಪಾರವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

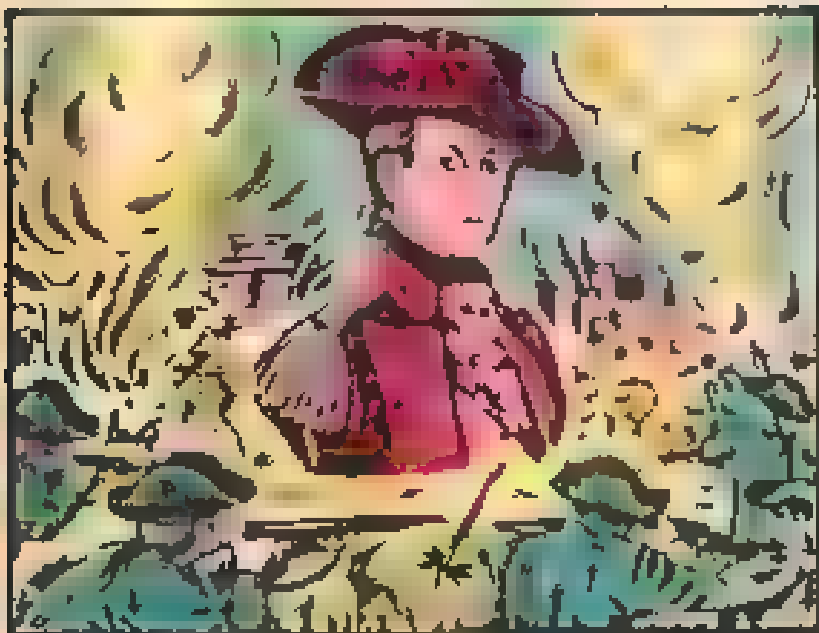

ತಾಂತ್ರಿಕ ತೋರಿಸಿ,
ಕುನ್ವರ್‌ಸಿಂಗ್

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ದೇಶೀಯದಲ್ಲಿ ಪಾಂಚಿವ್ಯದ ಸೇವೆ
ಅಭಿಮತ ಭೈಮರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ದೇಶೀಯ
ಗಣ್ಯ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವರು. ಸಂಪ್ರದಾಯದ
ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕಾ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ
ದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪಾಂಚಿವ್ಯದ
ಪಕ್ಕಾ ದೇಶೀಯದ ಪಕ್ಕಾ ಗಣ್ಯ ರಕ್ಷಿಸಲು
ಅವರು ಭವಿಷ್ಯದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ
ಪಕ್ಕಾ ದೇಶೀಯದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ
ಪಕ್ಕಾ ದೇಶೀಯದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ
ಪಕ್ಕಾ ದೇಶೀಯದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ

ಒಂದು ಸಾರಿ ಕಾಂಚನಾ ಕೋಟಿ ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸೇರಿಸಿತ್ತು. ಫಿರ್ಕಾ ಸೇರಿಸಿ ಕಾಂಚನರಿಂದ ಕೆಲವು ಮೈಲು ದೂರದ ವರೆಗೆ ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಈ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಾನವಾದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು. ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸೇನಾಪಾಯ ಕನು ಹನ್ನೆರಡುನಾಲ್ಕುನಾಲ್ಕು ಹೋದ ಕೃತಿ ದಾಖಲೆ ಕಂಡು. ಧಾರವಾಡದ ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸುಖ ಸೇನಾ ಪಾಪಾರ್ಥವ ಸರ್ ಕೋರಿಸ್ ಕಾಂಚನಕ್ಕೆ ಕುದ್ದಿ ಕಂಡುಕೊಂಡು.

ಅ ಸುಧಿ ಕೀಲದ ಕೊಡಲೆ ಸು ಕೋರಿನ್
 ಕಾಣೆನ್ ದೊಡ್ಡ ಸೈ ಸೈಯಾಗಿ ಕಾ. ಕಾಣೆ
 ಬಂದನು. ಈ ಸಂಕರವೊಂದೇ ಕಾಣೆಯ
 ಪಟ್ಟಾದ್ದೆಂದು. ಅವನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ
 ಕೋರಿನ್ ಕಾಣಿಸಿದ ಸೈಯಾನ್ನ ಸುಯ
 ಮುದ್ರೆ ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ಸೈಯಾನ್ನ
 ಯುದ್ಧ ಸೈಯಾನ್ನಿಯು ಪ್ರಸಿದ್ಧವು. ಅದೇ
 ಎನಿ ದೊಡ್ಡವನು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ತಾಂತ್ರಿಕರು ತೋಟಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ
ಕಾಲಿಬರ ಬಂತು. ಈಗ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ
ರಾಜನ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಆ ರಾಜನು
ಅವನನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವದಿಂದ ಆರಿಸಿದನು
ತಾನು ಭಾರತೀಯ ಪರಾಕ್ರಮ ಗೌರವ ಸ್ವತಂತ್ರ
ಗೌರವ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಹೋರಾಡುವವನಾದುದು
ರಿಂದ, ಅಂತಹ ಭಾರತೀಯ ರಾಜನು ತನ್ನ
ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ತಾಂತ್ರಿಕರು
ತೋಟ ನಡೆದನು.

ಆದರೆ ಅವನ ನಂಬಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಅವನಿಗೆ
ಆಶ್ರಯವಿತ್ತು, ಕಾಲಿಬರ ದುಷ್ಕರ್ಮ. ತಾಂತ್ರಿಕರು
ತೋಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಂದು ಸಂಭವಿಸಿತು
ಅವನು ರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿದನು.
ತಾಂತ್ರಿಕರು ತೋಟಕ್ಕೆ ಬಂದು, ನಾನವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿ
ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸೈನಿಕರು
ತೋಟ ಮಾಡಿದ ನಾನವರಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಅವನನ್ನು
ಮುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದರು.

"ವನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವ ಹಕ್ಕು
ನಿಮಗಿಲ್ಲ. ವಾನು ಬ್ರಿಟಿಷ್" ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ
ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಮನೆಯೊಳಗೆ ನನ್ನ ಕೋರಿ
ಹೊಡೆಯುವ ಕಳ್ಳರು, ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ
ನನ್ನು ಹಿಡಿದು, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವನು
ಮೇಲೆಯೇ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವುದು "ಹೃದಯ
ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ಗೆಲುವು ಮಾಡುವಂತೆ" ಎಂದು
ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ "ಇವರು ತಿರುಗಿ ಗೆದ್ದುಕೊಂಡು
ತಾಂತ್ರಿಕರು ತೋಟ.

ಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಕೋಪಾದನ್ನು ಗೃಹೀರಿಸಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನಾಪಾಪಬಲಗಳಿಂದ ದಿವ್ಯವಾದವನು. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಅವನು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷವನ್ನು ಇರಿಸಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕಟ್ಟ ಕಡೆ ಮಾಡಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಾವ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷವೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ಮಗಲಿ ಇಲ್ಲ.

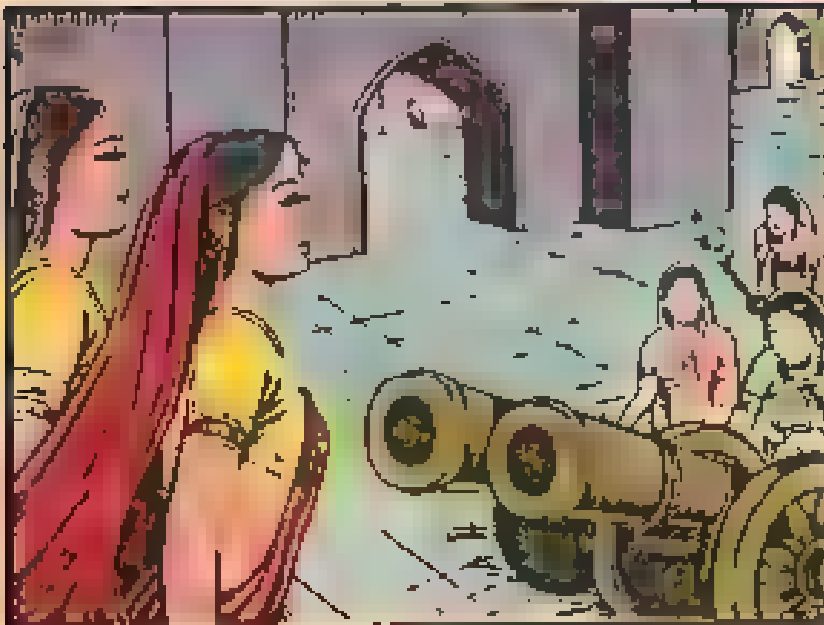
ಸಿವಾಯಿಂ ದುಗಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಗವನಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ
ಸಾಕವದ ವೀರಪೂವನಿಂದ, ಬಗುಲಿಶ್ವರ
ಪಾಲನಾದ ರಾಜಾ ವಿಷ್ಣುರಾಯ್, ಎತ್ತಕ್ಕೆಯ
ಮುಕ್ತನವನಾದ ಶುಕ್ತರಾಯ್ ಸ್ವತಃ
ಅಯುಧಗಳನ್ನು ಕೊಡು ಹೇಳಿಕೊಡಿದನು.
ತನ್ನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಗೆರಿಲ್ಲಾ ಯುದ್ಧ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ
ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟನು. ಮರಗಳ ಮೇಲೆನಿಂದ, ಪೊದೆ
ಗಳ ಮೇಲೆಯಿಂದ ಅವರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸೇನೆಗೆ
ಛೇದನೆಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಿದರು.

[illegible]

ಕೆಂಪು ದಿಡ್ಡಳಿ ಮೇಲೆ ಗಾಯವಾದ ಕೈಯ
ಎವ್ವು ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಧಿಸುವಂತೆ ಕುನ್ನರ್
ಸಿಂಗಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನು ಗಂಗಾನದಿಯ
ಬದಿಗೆ ಹೋಗಿ. "ಹೇ ಗಂಗಾಮಾಯಾ ! ಇಹೋ
ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಕಾಣೆ !" ಎಂದು ಎಡ್ಡೆಯ ಗತ್ತಿ
ಯಿಂದ ಬಬ್ಬೆಯನ್ನು ಕಡಿದು ಗಂಗಾನದಿಗೆ
ಬೀಳಿಸಿದನು !

ಸೃಷ್ಟಿ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಮೂರ್ಘ ಹೋಗಿ ದಿಡ್ಡ
ಕುನ್ನರ್‌ನಿಗೆ ಮರುದಿನ ಸತ್ತಿ ಹೋದನು.
ಅವನ ಅನಂತರ ತಮ್ಮ ಸಾವು ಅಮರಸಿಂಗ್ ಸೇನೆ
ಗಳಿಗೆ ವಾಯವ್ಯವಾಗಿ ಕೋಟೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವ
ಕಾರಣ ಹೋರಾಡಿದನು.

ಹಗದೀಶವರದ ರಾಜಧನವೆಲ್ಲಾಳಿಗನ
ಸ್ವಯರು ಕಿರುಗಿಳಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, ಅವು
ಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು
ಅಪಹರಿಸಿದ್ದರು. ಅಮರಸಿಂಗ್ ಅಲ್ಲಿಂದ
ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಸುಖಾಯದಂಗೆ
ಅರಸ್ಯವಾಗತೊಡಗಿತು.

ದುಷ್ಕನ ಚಿತ್ರಣ

ಪ್ರೀಂಜ್ ನಗರದ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಊರಿ ನಲ್ಲಿ ಅಲೀಖುದ್ದೂಸ್ ಎಂಬೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನ ತಂದೆಯೂ ತಾತಂದಿರೂ ಒಹುದೊಡ್ಡ ಧನವಂತ ರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಅಲೀ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗು ತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ ತಂದೆಗೆ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಇದ್ದ ಆಸ್ತಿಯ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡನು. ಮತ್ತೆ ಮೇಲೇಳಲಾಗದೆ ಕಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದು ತೀರಿಯೂ ಹೋದನು. ಹೀಗಾಗಿ ಅಲೀಗೆ ಉಳಿದುದೇನೆಂದರೆ ಏಕಿಲಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ವಸ್ತುಗಳಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಸಣ್ಣ ಮನೆ ಮಾತ್ರವೇ.

ಅಲೀ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ತನ್ನ ತಂದೆ ತನಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಋಣದಲ್ಲಿ ಏವಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ವಸ್ತು ದಲ್ಲಿರುವ ಸಣ್ಣ ಮನೆಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳೂ ಪಕ್ಕದೆ ಅವರು ಏದು ಬೆರ್ರಿ ನಾಣ್ಯ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಬಾಡಿಗೆಯ ಹಣವನ್ನು ಅಲೀ ಖರ್ಚಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಜಾಡಿಯೊಳಗಿಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ದುನೆದು ಅವರಣದೊಳಗೆ ಒಂದು ಮೂಲೆ

ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಳುಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೂಗಿದುಹಿಡಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅಲೀ ವಾಸಮಾಡುವ ಪಿತ್ರಾರ್ಜತವಾದ ಆ ದೊಡ್ಡ ಮನೆಗೆ ದ್ವಾರಬಂಧ ಗಳೂ ಬಾಗಿಲುಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಾಲದವರು ಎಂದೂ ಎಬ್ಬಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅದುದರಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಭವ್ಯಪಡಿ ಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳವಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅಲೀ ಮನ ಮೂಡುವ ಭವನಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಗುಡಿಸಲು ಮನೆ ಇದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೋಮಾರಿ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದನು. ಅವನು ಸೋಮಾರಿಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ತುಂಬಿದ ವನು. ಅವನು ಅಲೀಯೊಂದಿಗೆ ಒಹಳ ಸ್ನೇಹ ವನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತ, ಅವನು ಹಣವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಸಿಡುವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡೇ ಇದ್ದನು. ಒಹಳ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಅಲೀಯು ಗುಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಆ ಸೋಮಾರಿ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ರಹಸ್ಯ ಪ್ರದೇಕದಲ್ಲಿ ಆಡಿದ್ದು, ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಲೀ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು

ఎవరి హాకీ అల్లరువ తొందరదోగో ಹುರಿದು
ವೃದ್ಧನು ನೋಡಿಬಿಟ್ಟನು.

ಅತ್ತು ತೀವ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅರೀ
ಸತ್ತಿಹೋದ ಸದ್ದೆ ಬಿಡುಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಆ
ದೃಶ್ಯವು ಅರೀ ತಿಳಿದ ಭವನದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ,
ಹುಗಿದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ಎತ್ತಿಹೋದ
ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಗುಡಿಯಿಗೆ ಒಂದು ಒಳಗಿರುವ
ದನ್ನು ಎಳೆ ನೋಡಿದನು. ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಅರುವತ್ತು
ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳಿದ್ದವು. ಆ ದುಕ್ಕ ನೋಡುವಾಗ
ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಮೊದಲಿನ ಅರೀ ಮನೆಯವರು ಕೊಟ್ಟ ಬಾಡಿಗೆ
ಹಣ ಎಂದು ಬೆಳ್ಳಿಯ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದೊಂಡು
ಕೆಳಗೆ ಬಾಡಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕಲು ಭಯವೆ ಮೂಲೆಗೆ
ಹೋಗಿ ನೋಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು
ಗೊತ್ತಾದುದರಿಂದ ಬೆನ್ನಿಗೆ, ಅದು ದುಷ್ಟ
ನೋಡುವಾಗ ಕೆಲಸವೇ ಎಂದೂ ಅನುಮಾನಿಸಿ

ಕೊಂಡನು. ತಾನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರು
ವಾಗ ಆ ದೃಶ್ಯವು ಆಗಾಗ ಮೊಂಡು ಗೋಡೆಯ
ಮೇಲೆ ಮುಖ ಎತ್ತಿಹೋದುದು ಕಂಡಿತ್ತು.
ಅದುವರಿಂದ ತನ್ನ ರಜಸ್ಸನ್ನು ಅವನ ಹೊರತು
ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು
ಕೊಂಡನು. ಮೊದಲನೆಯ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಹಾಸ್ಯ
ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ಒಮ್ಮೆಗೇ ತಾನು ಅರುವತ್ತು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು
ಸಂಪಾದಿಸಿಬಿಟ್ಟನೆಂದು ಸೋಮಾರಿಗೆ ಒಹಳ
ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದರೂ, ತಾನು ಸುಮ್ಮನಿರುವ
ದೆಂದುಕೊಂಡನು. ಅರೀಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಂತೆಯ
ಬಾರದಂತಿರಲು, ಎಂದಿನ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನ ಹತ್ತಿರ
ವಿನಾದರೂ ಪರಬೆ ಹೊಡೆಯಲು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರಟು
ಬಂದನು ಆ ಸೋಮಾರಿ.

ಅವನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಒರುವಾಗಲೇ ಕಿಟಕಿಯ
ಮೂಲೆ ಅರೀ ನೋಡಿದನು. ಕೊಡಲೇ ಅವನು
ತನ್ನ ಹತ್ತಿರದಿದ್ದ ಎಂದು ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು
ದ್ವಾರದ ಮುಂದೆ ಹರಡುತ್ತಿದ್ದು, ಹೊರಬಂದಿಗೆ ಬೆನ್ನು
ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, "ಹೂಂ ಕೆಳಗೆ
ಬಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಈವರೆಗಿನ ಬಾಡಿಗೆ ಹಣ ಅರುವತ್ತು
ನಾಣ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಇವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಈ ಎದು ನಾಣ್ಯ
ಗಳನ್ನು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅಂದರೆ
ಬಾಡಿಯೊಳಗೆ ಅರುವತ್ತೈದು ನಾಣ್ಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ.
ಅಹಾ! ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತವೇ ಸೇರಿದೆಯೆಂದಾ
ಯಿತು. ಇನ್ನು ನೂರಕ್ಕೆ ಮೂವತ್ತೈದು ನಾಣ್ಯ
ಗಳಷ್ಟೇ ಸಾಕು!" ಎಂದು ತನ್ನ ತಾನೇ ಮಾತಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಸೋಮಾರಿ ಅವನ ಕೊಡಿಸಿದ ಹತ್ತಿರವರಗೂ
ಒಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ
ಕೊಂಡನು. ಆಗ ಅವನು ನೋಡಿದ ಕೊಡಲೇ
ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿ

ಕೊಂಡು, ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಮಯೂರದ
ಯಿಂದ ಸೋಮಾರಿಯನ್ನು ಮಹಾಡಿಸಿದನು.

ಸೋಮಾರಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆ ಐದು ನಾಣ್ಯ
ಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು
ತೋರಿತು. ಜಾಡಿ ಕಳವಾಡುವುದು ಇನ್ನೂ ಅಲೀಗೆ
ತಿಳಿಯದು. ಈ ಐದು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅದರೊಳಗೆ
ಹಾಕುವಾಗ, ಜಾಡಿಯೊಳಗೂ ಕೈ ತೂರಿಸಿ ನೋಡು
ತ್ತಾನೆ. ಎಣಿಸಿದರೂ ಎಣಿಸಿದನೇ. ಅದುದರಿಂದ
ತಾನು ಜಾಡಿಯನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಒಯ್ದು
ಆ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ, ಈ ಐದು ನಾಣ್ಯ
ಗಳೂ ಅದರೊಳಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಮರುದಿನ
ರಾತ್ರಿ ಅರುವತ್ತೈದು ನಾಣ್ಯಗಳೂ ತನ್ನದಾಗುತ್ತವೆ !

ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಜಾಡಿಯನ್ನು ಒಯ್ದು
ಯಥಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವುದು ಹೇಗೆ? ಕಿಫಲವಾದ ಆ
ಭವವೊಳಗೆ ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡು ಯಾರೂ
ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವೇ ಆದರೆ ಅಲೀ ಅಲ್ಲಿ
ಇರಬಾರದಷ್ಟೆ? ಅವನು ದೂರ ಹೋಗುವಂತೆ

ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಸೋಮಾರಿ ಸ್ವಲ್ಪಕೊತ್ತು
ಅರೋಚಿಸಿ, ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಕಂಡು
ಹಿಡಿದನು. ಹೀಗಾದ ಆ ಕುತ್ರಿಕೊಂಡದಿಂದ
ಆ ಸೋಮಾರಿಯು ಒಡ ಒದ್ದಿಯೂ ಚದುರಾಗಿ
ಹಿರಗಿತು.

ಸೋಮಾರಿ ಅಲೀಯೊಂದಿಗೆ. "ಮಿತ್ರ, ನಾನೂ
ನೀನೂ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದೇವೆ.
ನನ್ನೊಂದು ಆಕೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಹೇಳಿ ? "

"ಎನದು ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಅಲೀ.

"ಇಲ್ಲಿ ಸಮೀಪವಿರುವ ಯಾವುದಾದರೂ
ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೀನಿಗೆ ಔತಣ ಕೊಡ
ಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಬಹು ದಿನಗಳ ಆಶೆ. ಈ ದಿನ
ರಾತ್ರಿ ನೀನಿಗೆ ಬಿಡುವಿದೆಯೇ ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು
ಸೋಮಾರಿ.

"ಇದೇನು ಪ್ರಶ್ನೆ ! ನನ್ನಂಥ ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರನು
ಔತಣಕ್ಕೆ ಕರೆಮುಕ್ತರಾದರೆ ನೀನಿಗೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ

ಹೋಗುವುದೆಂದರೇನು ? ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ಸಮಾಚಾರ !” ಎಂದು ಅಲೀ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು.

ಅ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಭೋಜನಶಾಲೆಯ ಹತ್ತಿರ ಕೂಡಿಕೊಂಡರು. ಸೋಮಾರಿಯವನು ಬಗೆಬಗೆಯ ಮಾಂಸಗಳನ್ನೂ, ಪದಾರ್ಥಗಳ ಹೆರಳುಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ ಭೋಜನಶಾಲೆಯ ಯಜಮಾನನೊಂದಿಗೆ ಅಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಹೇಳಿದನು.

ಭೋಜನಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆವೆಲ್ಲ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸೋಮಾರಿ ಅಲೀಯೊಂದಿಗೆ ಒಸುಬನಿಯಿಂದ, “ಅಲೀ, ಏನೂ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಹಣ ತರಲು ಮರೆತೆನು. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಗ ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಅವನು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಅಲೀ ತನ್ನೊಳಗೆ ನಕ್ಕನು.

ಸೋಮಾರಿ ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅರವತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳಿರುವ ಪಾಡಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಅಲೀಯ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮೊದಲೆದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಹುಗಿದಿಟ್ಟು ಬೇಗಬೇಗನೇ ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದನು.

ಭಾರಿಯಾಗಿ ಟೀಕಾದ ಊಟ ಮಂಚಿದುತ್ತು. ತನ್ನ ಉಪಾಯ ಸಾಟಿತೆಂದು ಅಲೀಯೂ, ತನ್ನ

ಯೋಜನೆ ಈಡೇರಿತೆಂದು ಸೋಮಾರಿ ದುಷ್ಟನೂ ಒಹಳ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ತೆಗುದಿಟ್ಟರು.

ಅಲೀ ಭೋಜನಶಾಲೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ, ಸೋಮಾರಿ ತಂದು ಹುಗಿದಿಟ್ಟ ಪಾಡಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗುಟ್ಟು, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದನು.

ಮರುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಸೋಮಾರಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಪಾಡಿಯನ್ನು ಎದ್ದೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಅಲೀಯ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು. ಈಗ ಅವನಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕು ತಿದ್ದಿ ಅನಂದದ ವೇಗವು ಒಹು ತೀವ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಆ ಪಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಅರುವತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳಲ್ಲ, ಅರವತ್ತೈದು ! ಈಗ ಅದು ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಫಾರವಾದ ಪಾಡಿ.

ಸೋಮಾರಿ ಪಾಡಿಯನ್ನು ಹುಗಿದ ಜಾಗವನ್ನು ಅಗೆಯುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಅವನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅವ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿ ನಗುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿತು. ನೋಡಿದ್ದರೆ ಅಲೀ ! “ಆಹಾ ! ಎಷ್ಟೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಔತಣ ದೂಟ ! ನಿನಗೆ ಅಭಿನಂದನೆ ಹೇಳೋಣವೆಂತಲೇ ಬಂದೆ” ಎಂದ ಅಲೀ ನಗುತ್ತ.

ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ಸೋಮಾರಿ ಎದ್ದು ಒಹು ಚುರುಕಾಗಿ ದೀದಿಗೆ ಓಡಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ಅಲೀಯ ನೆರಳಿಗೂ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ದವ್ವ-ದೇವತೆ

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವರದೇವತೆಯೊಬ್ಬರು ಒಂದು ಗ್ರಾಮದ ಕೊನೆದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆಯ ಗುಡಿಯೊಂದಿದ್ದಿತು. ಆ ಗುಡಿಗೆ ಮಾತೃವಾಗಿ ಒಂದ ಸೊತ್ತು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದಿತು. ದೇವತೆಗೆ ಕೂಡಾ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಆಭರಣಗಳು ಸಾಕಿದ್ದುವು. ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಒಂದು ಹೋಗುವ ಭಕ್ತರಿಂದ ಗುಡಿಯ ಪ್ರಾಂಗಣವು ಜನಪಂದರಿಯಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಕತ್ತಲೆ ಬೀಳುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮದೇವತೆ ಗುಡಿಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಅವರಗವ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇವಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ಆ ಮರಕ್ಕೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ತಿಥಿಲವಾಗಿ ಹೋದ ಒಂದು ಕೊಬೆಯ ಒದಿಯಲ್ಲಿ ಹುಣಸೆ ಮರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದವ್ವವು ಪಾಸವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಆ ದವ್ವವು ಕಾರ್ಯೋಳಿವ ಜನರಾರಿಗೂ ಕೀಡು ಬಗೆಯು.ವಂತಹುದ್ದವಾದುದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದರ ಭಾವವೇ ಇದ್ದಿತು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆ ಆ ದವ್ವದೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುವುದುಂಟು.

ಆ ದಿನವೂ ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆ ಆ ಹುಣಸೆ ದವ್ವದೊಂದಿಗೆ ಮಾತಿಗೆ ಕೊಡಿದಳು. ಉರೋಗಿನ ಭಕ್ತ ಜನರು ಈಗ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಒಬ್ಬರ ಹೆಮ್ಮೆಗೆಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ದವ್ವದೊಂದಿಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ದವ್ವವು ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತ, "ಅಮ್ಮಾ, ನೀನು ತೀರಾ ಮುಗ್ಧ ಗುಣದವಳು. ಮನುಷ್ಯರು ದೊಡ್ಡ ಮೋಸಗಾರರೆಂದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅವರೊಳಗೆ ಅವರೇ ಮೋಸ ಮಾಡುವುದು ಸಾಲದೆ, ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಾ ಅಗತ್ಯ ದಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಭಕ್ತಿ ಗೌರವಗಳನ್ನು ನಟಿಸಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾರೊಡುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ದೇವರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಸೊತ್ತು ತಿಂದು ಒದ್ದುಕೊಂಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನ ರೆಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತು" ಎಂದಿತು.

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆಗೆ ಕೋಪ ಒತ್ತು. ಅವಳು ದವ್ವವನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಿನಗೆ ಮನುಷ್ಯರೆಂದರೆ ಹಿಡಿಸದಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಅವನಿಂದಲೇ ಹೀಗಿಲ್ಲಾ ಹೇಳುವಿ ನನ್ನ ಭಕ್ತನು ನಾನು ನೀನು ಗೆರೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು.

ಅ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ಚುಕ್ಕಾ ಮೂಡಿತು ಭೂತವೈದ್ಯನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕೈ ಕೊಂಡು ಗಂಡಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವರ್ಣನೆಗಳಿಗಾಗಿ.

ಗ್ರಾಮದವರೇ ದೆವ್ವಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದಿ. "ಇವನು ಒಬ್ಬ ದಿವ್ಯವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪಾಪ, ಬಹಳ ಬಡವ ಈ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಇವನ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಅನುಗ್ರಹ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದಳು.

"ಹುಂ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಮ್ಮ. ಇವನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾನೋ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ಅವನು ಅನುಗ್ರಹ ತೋರುತ್ತಾನೆ" ಎಂದಳು ದೆವ್ವ.

ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಗ್ರಾಮದವರೇ ಭೂತವೈದ್ಯನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ದೃಶ್ಯವಾಗಿ "ಭಕ್ತನು! ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಬಂದನು ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಗುಡಿಯ ಭೂತಗಳನ್ನು ನೋಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮನೆಯವಳು. ಆಗಲೇ ಅವರು ಭೂತಗಳಾದ ಕೂಡಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಭೂತವೈದ್ಯನನ್ನು ತನ್ನ ಕಿರುಕುಳದ ರೀತಿ ನೋಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸಿ ವಿವರಿಸಲು ಹಕ್ಕಿಮಾಡಿ ಮಾಡಿದವಳು.

ಹೀಗೆ ಭೂತವೈದ್ಯನು ಗುಡಿಯ ಭೂತಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದನು. ಭೂತಗಳಾದವು ಎನೂ ತಿಳಿಯದವನಂತೆ ನಡೆದು ಅವನಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಾ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಅತ್ತಮಾಡ ಕೊಂಡು "ಏ! ಗುಡಿಯ ಅಮ್ಮನವರು ನಿನಗೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ? ಆ ತಾಯಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮುಂದಾಗಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವುದರೂ ಕೂಡಾ ಕೊಟ್ಟ ರೀತಿ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದು! ಆ ರೀತಿ ನೋಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಅಗಲಾ ಮಾಡು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ!" ಎಂದನು.

ಭೂತವೈದ್ಯನು ತಲೆತುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ತನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟವೆಂದುಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಆ ದಿನ ಹಾಗೆ ತಾಯಿ ಭೂತಗಳನ್ನು ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅಮ್ಮನವರ ಮುಂದೆ ಕಾರ್ಯದ ಬಿಡು. "ಅಮ್ಮನ, ರಾತ್ರಿ ಕೂಡಲೆ ನಾನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುವುದು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ನಿನಗೆ ವರವಿಡುವುದಾಗಿ ಹೋದೆ. ನಾನು ನನ್ನಯೇ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮಾಡು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದೆ ಕೆ. ನನ್ನ ಭಕ್ತನು ಮಾಡು ತನ್ನ ವರವನ್ನು ತನ್ನೆ" ಈ ಕೊಟ್ಟ ಮನು ತನ್ನವನು ಗುಡಿಯ ಮೇಲೆ! "ಎಂದು ಕೊಟ್ಟು ನಡೆಸಿ ಹೋಗುವುದಾಗಿ.

ಆದರೆ ಕೂಡಲೆ ಭಕ್ತಿಯಾದವೆಂದುಕೊಂಡು ಗ್ರಾಮದವರೇ ಕೂಡಾ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಭೂತಗಳನ್ನು

ನಿಗೆ ತಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಎಂದು ಕೊಂಡರು. ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಭೂತವೈದ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ತನಗೆ ಸೊತ್ತು ಅವಕಾಶವು ಸಾಧ್ಯ. ಬಾಗಿಲಿನಿಂದಲೇ ಭೂತವೈದ್ಯನು ಕಮಾನಾಟಾ ಅಡುವನೆಂದು ಗ್ರಾಮದೊಳಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹುಣಿಸೆ ದೆವ್ವವು ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಿತು. ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಹುಣಿಸೆ ದೆವ್ವವು ಭೂತ ವೈದ್ಯನ ಕುಳದಕ್ಕೆ ಕೋರಿ, "ಅಪ್ಪಾ, ನೀನು ನನ್ನ ಭಕ್ತನೇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ನನಗೆ ಕೋರಿತು. ನಾನು ಈ ಊರಿನ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ ಮಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ಮಂತ್ರಾದರರಿಗೂ ನಾನು ಬಗ್ಗಲಾರೆ. ನೀನು ಬಂದ ಕೊಡಲೇ ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಜನರಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಹೊರನೊಂದಿಗೆ ಹಗ್ಗವೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಸಂಕೋಪ ನನಗೂ ಸಂಕೋಪವೇ" ಎಂದಿತು.

ಭೂತವೈದ್ಯನು ಸಂಕೋಪದಿಂದ ಒಪ್ಪಿದನು. ಮರುದಿನ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ದೆವ್ವ ಹಿಡಿಯಿತು. ಊರಲ್ಲಿ ಬೇಳೆಕೊಂಡರು. ಭೂತವೈದ್ಯನು ಒಂದೆರಡು ದಿನ ತಾಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದ-ಕೊಂಡನು.

ಭೂತವೈದ್ಯನಿಗೆ ಹುಣಿಸೆ ದೆವ್ವವು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದೆಂದು ಗ್ರಾಮದೊಳಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವಳು ಭೂತವೈದ್ಯನ ಕುಳದಲ್ಲಿ ವಕ್ರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಇದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ಮೊಡಿ ಭೂತವೈದ್ಯನು, "ಇದೇನಮ್ಮ! ಮೊದಲೇ ದಂದ್ರಾದ ನನ್ನನ್ನು ಧರ್ಮಾರ್ಥದಿಂದ ಅವಮಾನಪಡಿಸಿ!" ಎಂದನು.

ಗ್ರಾಮದೊಳಗೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದ ತಪ್ಪಾಗೋಯಿತು. ಈ ಸಾರಿ ನಿಮನೆಯೂ ನಿನಗೆ ಒಲಕೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾಲೆಯೇ ಹೋಗಿ ನಾವು ಗೋವಿಂದಶೆಟ್ಟಿ ಯನ್ನು ನೋಡು. ಅಹಿಂದ

ನಿನಗೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥದ ಸಿಗುವ ಹಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು. ನಿನ ವಾಗಿಯೂ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ದೇವತೆಯ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಯಾವದಕ ಬಾರದು" ಎಂದಳು.

ಅವಳೇ ಗ್ರಾಮದೊಳಗೆ ನಾವು ಗೋವಿಂದ ಶೆಟ್ಟಿಯ ಕುಳದಲ್ಲಿ ಕಾಗೂ ಎಸೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೆಣ್ಣು ಹೇಳಿದಳು. ಗೋವಿಂದಶೆಟ್ಟಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಮೊಡೆದು, "ನಿನ್ನ ಇವಳೇ ನನ್ನ ಇವಳಾದಾ!" ಎಂದನು.

ಮರುದಿನ ಭೂತವೈದ್ಯನು ತನ್ನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಗೋವಿಂದಶೆಟ್ಟಿ ಅವಳನ್ನು ಮೊಡಿ, ಒಲಕ ಕೋಪದಿಂದ, "ಒಂದೆರಡು? ಅಮ್ಮ ನಮಗೇನು ಗೊತ್ತು ನನ್ನ ಕಷ್ಟ? ಕಾಗೂ ಕಾಗೂ ಸೇರಿಸಿ ಎದೋ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟೇ. ಹುಣಿಸೆ ಮಾನಾ ಧರ್ಮ ಮಾಡುವ ವದ್ಧೆ ನಮ್ಮ ಮನೆತನದ್ದೇ"

ಈ ಸಾರಿ ಆ ಹುಣಸೇ ದೆವ್ವವು ಮುಂದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಪಕ್ಕದ ಊರಿನ ಜಮೀನ್ದಾರನ ಮಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು.

ಭೂತವೈದ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲಿರುವ ಭಕ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಹುಣಸೇ ದೆವ್ವದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಭಕ್ತಿಯಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗದ ಗ್ರಾಮದೇವತೆ, ಮತ್ತೊಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಭೂತವೈದ್ಯನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದಳು.

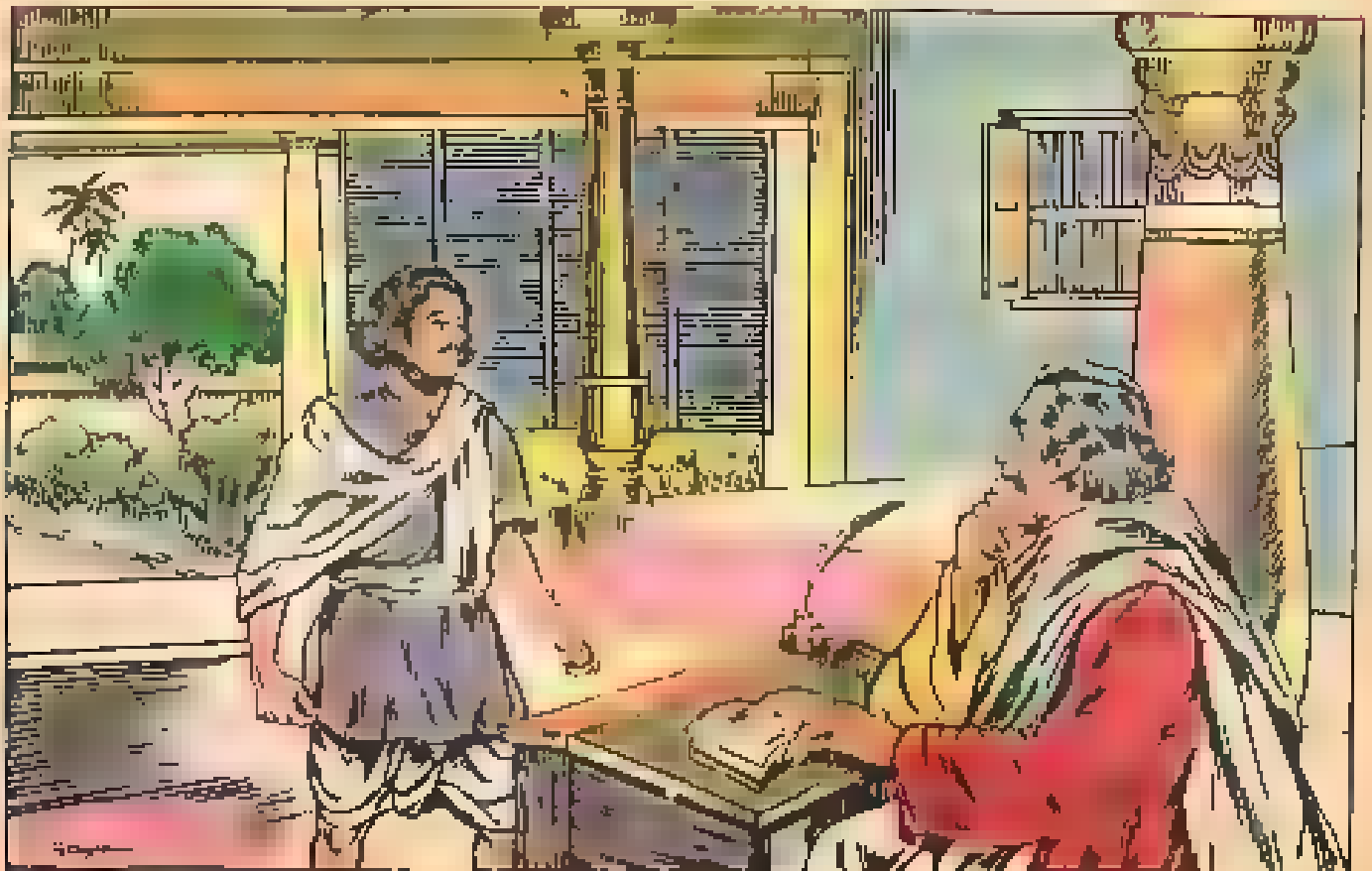
ಭೂತವೈದ್ಯನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು, "ಮಹಾಕಾಯಾ! ನಿನಗೂ ನಿನ್ನ ಉಪಕಾರಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡ ನಮಸ್ಕಾರ. ಎನೋ ಹುಣಸೇ ದೆವ್ವದ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಲಕ್ಷಣಮಾಗಿಯೇ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಸಮ್ಮನೆ ಬಿಡಮ್ಮ." ಎಂದನು.

ಗ್ರಾಮದೇವತೆಗೆ ಅವನ ಮಾತು ಅವಮಾನಕರವೆನಿಸಿದರೂ ಶಾಂತತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿ, "ನೋಡುವ್ಯಾ, ನಿನಗೆ ಇದೇ ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ಸಲಾಹ. ಈ ನಡುವೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಿಂದ ರಾಮಕೋಟಿ ಒರೆಯು

ತ್ತಿರುವ ಶಿವರಾಮಯ್ಯನನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡು. ಅವನಿಗೆ ಹೇರಳವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯಿದೆ. ವಾರಸುದಾರರೂ ಅವನಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಸಂಗತಿ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ಹುಣಸೇ ದೆವ್ವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲಾರನೆಂದು ಮಾಡುಕೊಡು" ಎಂದಳು.

ಭೂತವೈದ್ಯನು ಆ ರೀತಿ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಗ್ರಾಮದೇವತೆಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು, ಮರುದಿನ ರಾಮಕೋಟಿ ಒರೆಯುವ ಶಿವರಾಮಯ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ರಾಮಕೋಟಿ ಒರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಶಿವರಾಮಯ್ಯ, ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆಯುವಂತೆ ಭೂತವೈದ್ಯನಿಗೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದನು.

ಸುಮಾರು ಕಾಲು ಗಂಟೆಯ ಮೇಲೆ ಶಿವರಾಮಯ್ಯ ಏನೋ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಭೂತವೈದ್ಯನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, "ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮದೇವತಾ ಅಮ್ಮನವರು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದಳವ್ಯಾ, ಆ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸದಷ್ಟು ಕಾಲವೂ

ನನಗೇನೂ ಒಳಿತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಈಗ ರಾಮಕೋಟಿ ಬರೆಯಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬಳವಾಗಿ ಶಾಂತಿ ಒಂದಿದೆ. ಇದು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗಬಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಲುವುದು. ನನ್ನ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಹಿಡಿದ ಯಾರಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಯಥಾಸ್ಥಿತಿ" ಎಂದನು.

ಭೂತವೈದ್ಯನು ಅವಮಾನದಿಂದ ಕುಂದಿಹೋಗಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರನ ಪುತ್ರನು ಅವನನ್ನು ತಡೆದು, ಜಮೀನ್ದಾರನ ಮಗಳಿಗೆ ಹಿಡಿದ ದೆವ್ವದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅವನು ನೆಚ್ಚಿಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಜಮೀನ್ದಾರನು ಅವನನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಆದರಿಸಿ, ತನ್ನ ಮಗಳಿರುವ ಕೋಣೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಭೂತವೈದ್ಯನು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದ ಕೂಡಲೆ: ಜಮೀನ್ದಾರನ ಮಗಳನ್ನು

ಹಿಡಿದ ಶುದ್ಧವಾದ ದೆವ್ವವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಬ್ಬಿ, ಕೇಕೆ ಹಾಕುತ್ತ, "ಊಹೂಂ, ನಾನು ಇವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಾರೆ, ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನಾಗಿದೆ. ರುಚಿಯಾದ ಊಟ, ಮೃದುವಾದ ಹಾಸಿಗೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗು ಹೋಗು" ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೇಕೆ ಹಾಕಿತು.

ದೆವ್ವವು ಹೊರದ ಮೂರು ಕೇಳಿ ಭೂತವೈದ್ಯನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಡಿಲು ಬಿದ್ದ ಹಾಗಾಯಿತು. ತಾನು ದೆವ್ವವನ್ನು ಹಿಡಿದ ಹೋದರೆ ಜಮೀನ್ದಾರನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಕಲೆ ಕಡಿಸಬಹುದು. ದೆವ್ವವು ಹೋಗಲಾರದೆನ್ನತ್ತದೆ. ಈ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಹೊರನೀಳುವುದು ಹೇಗಾದರೂ ತಿಳಿಯದೆ ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ದಿಗಿಲಿಂದ, ಪೂಜಾ ಸಾಮಗ್ರಿ, ಮರೆಕೆ ನೆಂದು ಹೇಳಿ, ವಾಳೆ ಬರುವವನು ನಂಬಿ, ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಭೂತವೈದ್ಯನಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ, ಮೂರನೇ ಹಾನುವಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮದೊಳಗೆ ಅವನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, "ಎಷ್ಟಾರೂ ದೆವ್ವವು ವೆವ್ವವೇ! ಅದರ ಮೂತು ನಂಬಿ ನಾನು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡು!" ಎಂದು ಅವನಿಗೊಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಂತರ್ಧಾನರಾದರು.

ಮರುದಿನ ಅವನು ಒಂದು ಗಾಜಿನ ಜಾಡೀ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಜಮೀನ್ದಾರನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಅವನು, ಜಾಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಒಂದುವನ್ನು ನೋಡಿ, ಜಮೀನ್ದಾರನ ಮಗಳಿಗೆ ಹಿಡಿದ ದೆವ್ವವು, "ಇದೇನು ವಿಷಯ! ಗಾಜಿನೊಳಗೆ ಪಟ್ಟೀ ಮಂಡದ ಉಯ್ಯಾಲೆ ತೂಗುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ! ಏನಿದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಭೂತವೈದ್ಯನು ಪಾಪದವನ ಹಾಗೆ ಮೃಗಭಾವ ತಂದನು.

"రాత్రిపూర్తి నన్న గురు భోజనములేదు ఏంపా
రన్న వ్రాతయింద తిరుగి బందరు. నన్న భక్తి
వెత్తానాలోగి వేచ్చి ఈ వాతయన్న నాగి
ఒకమూస తీసికరు. ఇవేదోగిని లుమ్మలే
యల్లి కుతమిగి తీ-తొన్న వ రువ ఒందు
బరుక్క. అదర మనుష్యుడు ఇప్పు టిక్క
వాతయొకగి మూగలు సార్ల ఎన్న వచ్చి ?
ఇవరింద మను లువదేదగివో ఇన్నే తీ-తొ
బందరు" అందరు.

దేవుణ్ణి తీసికలే భుజవేద్యన క్కేమన్న
ఒడియ. "ఇవరింద నాగి బహు లువదేదగి
మీ నాగి కువర రువ బరుకేమి ఒవర
కులయింద తొలీసిందిచ్చేనే ఇప్పు ఒందు
సారి ఆ గుజన వాతయొకగి తొలీగి మువర
లుమ్మలేయల్లి కుతమిగిలు దియ్య."
ఎన్నుక్క దేవుణ్ణి తొలీగి రువదల్లి ఆ వాత
యొకగి తొలీయితు.

భుజవేద్యను తట్టిన వాతయ మువ్వల
వన్న దిగియ నదేద మోసయన్న తీయ
దేవుణ్ణి తొలీవరింద అరచి "ఇను మువ్వు
దొలీగి అన్నయ. " ఎందు తీయ తిరుగివరింద
గిను భుజవేద్యను తీగిది. "ఒవికన్నారన

మగిన్న దివదారేమిదు సోను మిదియ
దొలీవరింద? ఇన్న దొలీగి ఇన్న వ్రాగిక్క
బరుకు! సెనేమిదు దేవు! నాను మనుష్య!
మనుష్యుగి క్కల్లి అర ఇరువదరు సువకు
అరయేగింద ఇవర మనుష్యులొందగి ఒవకేమి
సార్లవల్లి. ఇదేదొ గ్రామ దొవకేమి దామ!"
ఎందు వరక గుజన వాతయన్న భుజయియ
అడియల్లి మగిదొబుట్టను.

మగిగి ఒడిద దేవువన్న దివదారేమి
ఒవికన్నారన ఒవర సంతోషవల్లి. భుజ
వేద్యగి ఎదు ఎవర తొలీగిన్న ఒవకేమి
మగి తొలీగి. అక్క అల్లర అవర తొలీగి
దొయ తొగ తొలీగి తొలీగి మిలే ఇను
గల్లి మేరవరగి మువ్వుదను.

ఇప్పు నదేద మోలే గ్రామ దొవకేమి ఒందు
కచ్చి గిక్తయితు. తాను మనుష్యులొ
ఒక్కమందొకొందరు. దేవుద దక్కయల్లి
ఎన్నరక తీక్చయ. అదరు ము సంగి ఎందరు,
మనుష్యుల్లి ఒక్కమందొ తీక్చయ ఎందరు
తొలీగిందిచే. ఇదన్న తొద మోలే గ్రామ
దొవక తామగి మనుష్యుల తొలీగి ఒక్క
దామ దిక్చ. మువకేమి దిక్చ మగిదొబుట్ట

ವ್ಯಾಪಾರ ರಹಸ್ಯ

ಭೂವಿಜ್ಞಾನ, ಕಾಂಪ್ಯೂಟರ್ ಲಾಕ್ ಗ್ರಾಮವರ್ಧನೆಯು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮ

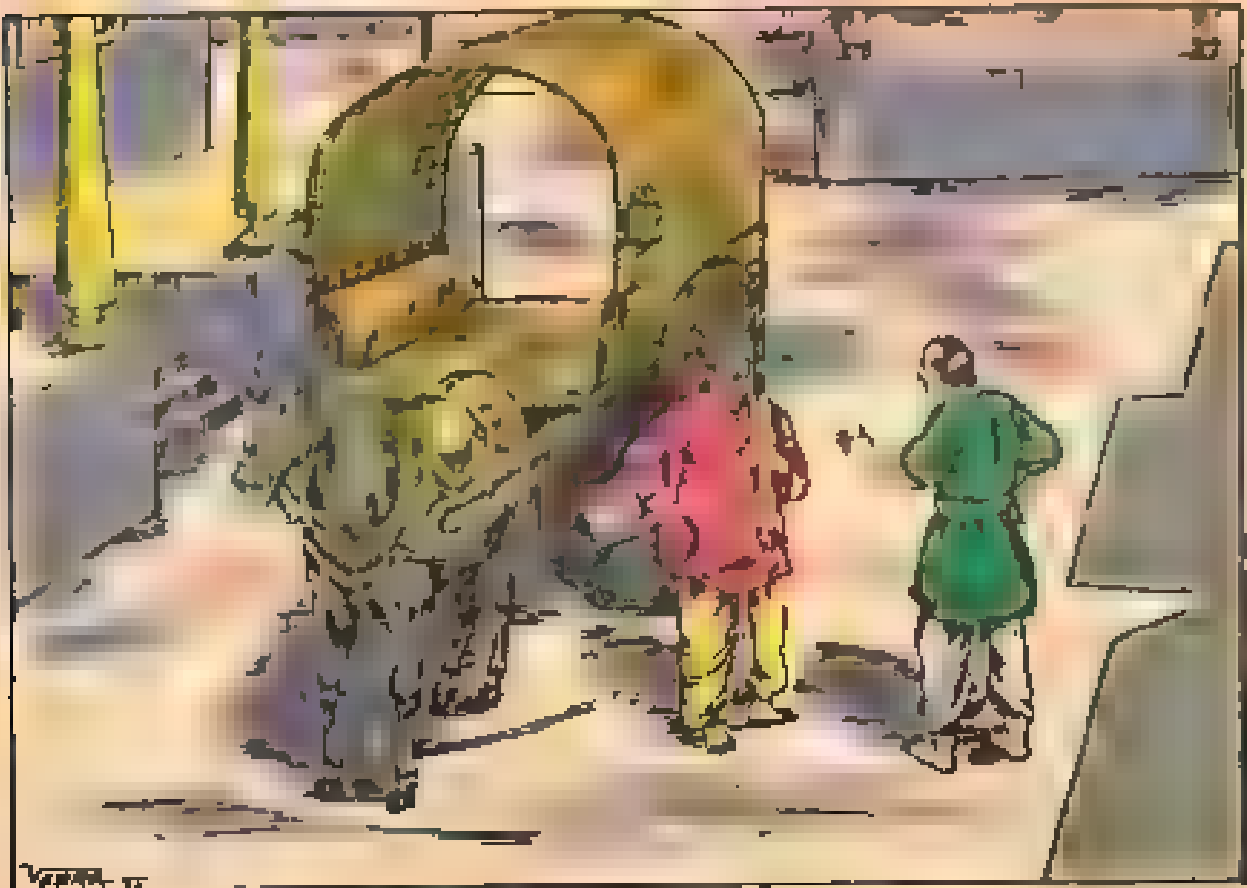
ಕೂಡುವಾಗ ವಿಶೇಷ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿದರೆಂದ ಹೆಸರು ಕುದುರೆ ಗುಡಿಯನ್ನು ನೂರು ಕೂಡುವಾಗ ಕಾಪಾಡುವಾಗ ಮೂರನೆಯ ಅಂತರ ಗುಡಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಅಗ್ಲಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದನು. ಅದುವೇನು ಒಂದು ಅಂತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದರ ಸಿದ್ಧಿಯ ಕೂಡುವಾಗ ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದು ಕೂಡ ಪಡೆದರು.

ಅಮೇರಿಕಾ ದಾಖಲೆಯನ್ವಯ ಸಿರಿಮೊರೆ ಗಾಡಿಯ ಅಂತ್ಯ ವಸ್ತು, ಅದನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಖರೀದಿಸುವ ಸೀಂರಬಲಿಸಿದವರು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಗಾಂಧಿ ಅವರೊಬ್ಬರ ಅಭಿಮತವೇ ಇತ್ತು. ಹಾಗೆ ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಬಹು
 ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಅವರು ಬರೆದ ಒಂದು ಲೇಖನವನ್ನು ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ.

అప్పుడల్లా మేము అగిరిని వ్యాపారీయ్యను భరితానంద నామక భిక్షువయిగి అర్చన
 కరించుకొను కృష్ణ వారిగి కరిగియుండెదము.

ఈ సంగతియన్న తిరు రెవరయ్యను భుజించి అతని అందు తిండివందు. "భుజించా! ఏదోయ్య మహా ముఖా! ఏదో వ్యావార భక్ష్యదే తిరుయరు. వెంట్టెరుగ్ లక్కమ్మ లాభ సహాయ తిరుక్కా గుణ తిరుగ్ గాతియన్న నుమ్మ సుమ్మనే మురళీయవగి మురియ్యమ్మ!" అందు.

• ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಖಾಂತರ, ಒಂದು ಕೂತ ಕಮನೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಎತ್ತು ತನ್ನ ಮತ್ತೊಂದು ರೂಪವಾದ ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಗೋರೋಕವಲ್ಲಿರುವುದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕೃಷ್ಣನ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಆಶೆಯಾಗಿದೆ. ದುರುಷ್ಣು ಹೇಳಿ ಬೇಕು. ಒಂದು ಕೌಡು ಮುಖಾಂತರ, ಈ ಕೂತರು. ಆಗ ಕೂತ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

“ಗೋರೋಕವೆಂಬುದು ಸತ್ಯಲೋಕಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲೆ ಇರುವಂತಹ ಪುಣ್ಯ ಲೋಕ. ಅದು ಅನೇಕ ಸತ್ತ, ಸಮುದಾಯಗಳಿಂದ ಬರುವಾಗಲೂ ಬೆಳುದಿಂಗಳಂತಹ ತನ್ನೊಂದು ಬೇಳೆಗಿರುವ ತುಂಬಾ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶವಾಗಲೂ ಅದು ಅನೇಕ ಸತ್ತ, ಸಮುದಾಯಗಳಿಂದ ಬರುವಾಗಲೂ ಬೆಳುದಿಂಗಳಂತಹ ತನ್ನೊಂದು ಬೇಳೆಗಿರುವ ತುಂಬಾ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯವಾದ ವಿಷಯವಿದೆ. ಅದು ಕೂತರು. ಅದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅದು ವಸದೇವನಿಗೆ, ಕೃಷ್ಣನು ಮುರಳಿಯೊಳಗಿಂದ ಬಿಟ್ಟ

ನಾದವನ್ನು ಹೊರಬಿಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆ ನಾದವೇ ರಾಧೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ರಾಧೆಯೂ ಕೃಷ್ಣನೂ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ರಾಧೆಯೆಂಬುದು. ಇವರೂ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬುದು ಹೇಳುವುದು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ವಿತೆಯಾಗಿ ಎರಡು ಗೋರೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸುದಾಮನು ಸದಾಕಾಲವೂ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸೇವಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ.

ಅಲ್ಲಿ ರಾಧಾವೇದನ. ಶರೀರವಿರುವ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಗೋಷಿಕೆಯರು ಮಟ್ಟದರು ವಿರಜಾನದಿ ಕೂಡಾ ಸ್ಥಿರವಾದ ಧರ್ಮ ವಿಷಯವೊಂದಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಆರಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ. ಒಂದು ಕಾಲ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣರು ಪಕ್ಕದ ಅನುರಾಗ ಮೈದಾನದಿಂದ ಬಂದಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕೂಡ ವಿರಜಾವೇದನ ಬಂದಳು. ರಾಧೆ ಕೂಡ ಗೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ಭೋರೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಅನುರಾಗವು ಮುಂದು

1. ಸುರಾದೇವಿ ರಾಧೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೇರೂರು ಈ
1. ರಾಧೆ ಅವಳ ಮೇಲೆಯೂ ಕೋಪಿಸಿ "ನೀನು
ಕೂಡಾ ತೋಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ
ಹುಟ್ಟು!" ಎಂದು ಹಾಸಿಕೊಟ್ಟಳು.

ವಿರಹಾದೇವಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿ
ಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ತುಲಸಿ ಎಂಬ ಧ್ವನಿ ಎಂಬ
ಹೆಸರು ಪಡೆದಳು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾಧೆಯು ಕೈದಾಳು ತೋಗಿ
ದಾಳು, ಅಕ್ಕವಾಗಿ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳಾಗಿ ತಿರು
ಪೆದು ಕೊಂಡು ರಾಧೆಯೇ ತನ್ನ ಮಗು ಅಂಥ
ಮಗು ಕುಳಿತೊಡನು. ಆಗ ಶಿವನು ನಿಜರೂಪ
ರವನ ವಶ್ಯವಾಗಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಗನು
ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆದನು.

ಆಗ ತುಲಸಿ ಹೆಸರು ಬರಗಾತನಾಗಿ ರಕ್ತಿನ
ಪಂಚ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ಶಿವನು ತನ್ನ ಕೋಪಾನ್ನಿ
ಹುಟ್ಟಿ ಸಮಾಧಿಮೇಲೆಗೆ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಈ

ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಧಾದೇವಿ ಸ. ಶಾಶದಿಂದ
ಕೂಡಾ ಕೊಂಡು ಬಂದು ತುಲಸಿಗೆ
ಗಮನವನ್ನು ಮಾಡಿ ತುಲಸಿಗೆ ಕೊಂಡು
ಧರಿಸಿದ ಬಾಲಕನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು.

ತುಲಸಿ ಎ. ಕೃಷ್ಣನು ಬೆರೆ ಬೆರೆ ಮಾಡಿದ.
ತುಲಸಿ ಕೃಷ್ಣನು ತುಲಸಿಯು ತುಲಸಿ
ಮೇಲೆ ಬಂದು ತುಲಸಿ ತುಲಸಿಗೆ ಕೊಂಡು
ವಾದ ಕೃಷ್ಣ ಕವಚವನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸಿದನು.

ತುಲಸಿ ಕೃಷ್ಣನು ತುಲಸಿಗೆ ಕೊಂಡು ತುಲಸಿ
ಕೃಷ್ಣನು ತುಲಸಿಗೆ ಕೊಂಡು ತುಲಸಿಗೆ
ತುಲಸಿ ತುಲಸಿಗೆ ಕೊಂಡು ತುಲಸಿಗೆ
ತುಲಸಿ ತುಲಸಿಗೆ ಕೊಂಡು ತುಲಸಿಗೆ
ತುಲಸಿ ತುಲಸಿಗೆ ಕೊಂಡು ತುಲಸಿಗೆ
ತುಲಸಿ ತುಲಸಿಗೆ ಕೊಂಡು ತುಲಸಿಗೆ

ತುಲಸಿಯೇವಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನೇ ತನ್ನ ಗಂಡನೆಂದು
ಭಾವಿಸುತ್ತಿ, ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಅರಾಧಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅಮೋಘ
ಮೋಡಿದನು.

ಅಮೋಘ ಅವನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವ
ಅಳಿಸಿದ ಜಲಂಧರನು ತುಲಸಿಗೆ ತನ್ನ
ಕೊಟ್ಟ ವಿವಾಹವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು.

ಧರ್ಮಾಧ್ಯಾತನು ಒಪ್ಪಿದನು. ತುಲಸಿಯೊಂದಿಗೆ
ಜಲಂಧರನಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಯಿತು ತುಲಸಿ ಜಲಂಧರನಿಗೆ
ತನ್ನ ದೇವತೆಯಾಗಿ ತುಲಸಿ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ತುಲಸಿಗೆ
ತನ್ನ ಮದುವೆಯಾಗಿ ತುಲಸಿ ವಶ್ಯವೆಂದು
ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಜಲಂಧರನು ಅಂತಹ ವಶ್ಯಗೆ ತನ್ನ ವಶ್ಯವಾಗಿ
ತುಲಸಿಗೆ ತುಲಸಿಗೆ ತುಲಸಿಗೆ ತುಲಸಿಗೆ
ತುಲಸಿಗೆ ತುಲಸಿಗೆ ತುಲಸಿಗೆ ತುಲಸಿಗೆ
ತುಲಸಿಗೆ ತುಲಸಿಗೆ ತುಲಸಿಗೆ ತುಲಸಿಗೆ
ತುಲಸಿಗೆ ತುಲಸಿಗೆ ತುಲಸಿಗೆ ತುಲಸಿಗೆ
ತುಲಸಿಗೆ ತುಲಸಿಗೆ ತುಲಸಿಗೆ ತುಲಸಿಗೆ

ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಹಾವಿ ಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಜಯವೇ ಲಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ತುಲಸಿಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಗ್ಧನಾಗಿ ಜಲಂಧರನು ಅವಳನ್ನು ಎಷ್ಟುಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೋದನು. ಅವನಿಗೆ ತುಲಸಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ತಗ್ಗಿತು. ಅವನ ರಾಕ್ಷಸತನಕ್ಕೂ ತುಲಸಿಯ ಸುತ್ತಿಕರತನಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯೆ ವೇ ಯಿದ್ದೆಯೇ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ತುಲಸಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ವಾರಸ್ಯವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹಸಿಮಗಳೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಎದ್ದುಮೇಲೆ ಅವನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟನು.

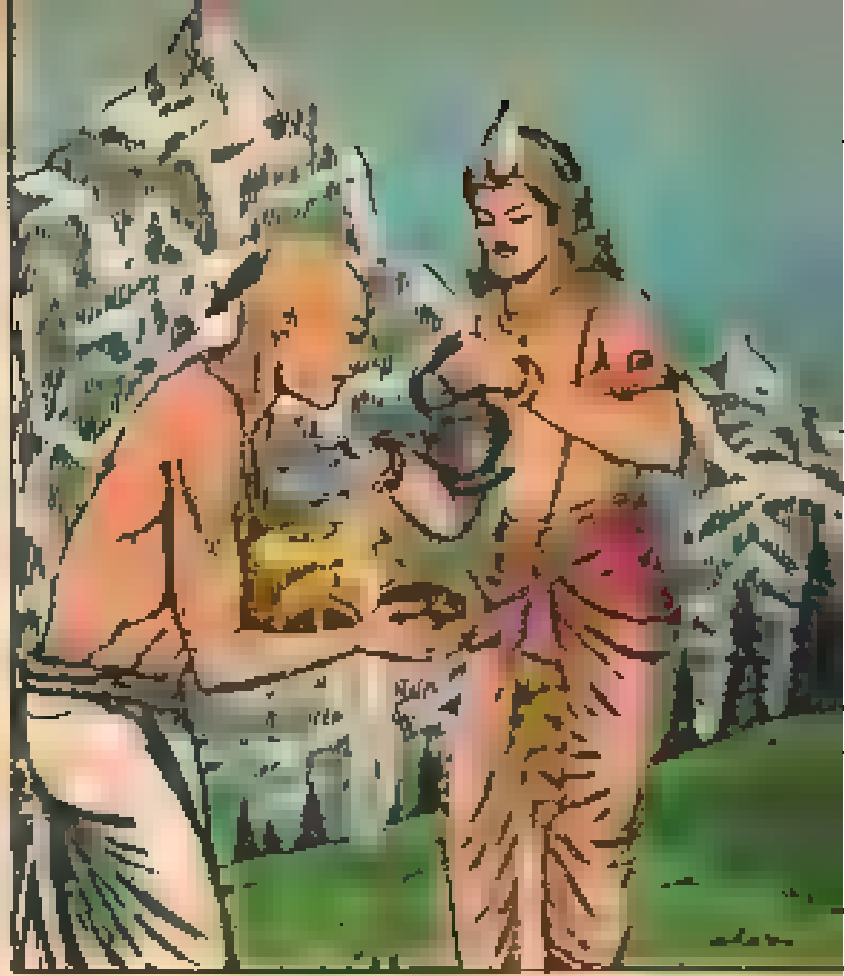
ತುಲಸಿ ಸದಾ ಗಂಡನನ್ನೇ ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಓರದ್ದಿ ಮೂರಿದ್ದ ಅವನ ಅಡಿ ಜಾಡುಗಳನ್ನೇ ಆರಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಜಲಂಧರನು ಕೃಷ್ಣ ಕವಚ ಪುಭಾವದಿಂದ ಅತೀಯನಾಗಿ ಮೂರು ಶೋಕಗಳನ್ನು ಒಯಿಸಿ ರಾಕ್ಷಸ ಸಾಮ್ರಾಟನಾದನು.

ಹಾಗೆರುವಾಗ ಕೆಲಹೆಚ್ಚೋದನನಾದ ನಾರದನು ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಜಲಂಧರನ ಮುಂದೆ ಏಳಳವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಮೋಹಿತನಾದ ಜಲಂಧರನು ಕೈಲಾಸದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ದಾಳಿಮಾಡಿ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ, ತಪ್ಪಿದರೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಅವಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆವೇನೆಂದೂ ಶಿವನನ್ನು ಕೊಂದೆನು ಶಿವನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೀಸಿದ ತ್ರಿಶೂಲವು ಜಲಂಧರನ ಎದೆಗೆ ಹಾಗಿ ಖಿಳನೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿತು.

ಪಾರ್ವತಿ ಹದಲ ಓಡಿಯೋಗಿ ರಾಧಾದೇವಿಯನ್ನು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕಳು.

ಅಗೆ ರಾಧೆ ಪಾರ್ವತಿಯೊಂದಿಗೆ "ಜಲಂಧರನು ಶಿವನ ಸಿಕ್ಕಾಡಿಯಿಂದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಶಿವ ನಿಂದಲೇ ಅವನ ಸಂಹಾರವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಶುರವಲ್ಲದಿರುವ ಕೃಷ್ಣಕವಚದಿಂದಾಗಿ ಯಾವ

ಅಯುಧವೂ ಅವಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ ಮಾತಲಾಡದು. ತುಲಸಿದೇವಿಯು ಪಾರ್ತಿವ್ರತ್ಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಾಘಾತವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಷ್ಣು ಮಾಯೆಗೆ ಅತೀತವಾದುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ವಿಷ್ಣುವೆನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು. ಅವನೇ ಎಣಿಸಿದರೂ ಪರಿಹಾರ ಕೋರಿಸುವನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಅದರಂತೆ ಪಾರ್ವತಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ವಿಷ್ಣು ವೃದ್ಧ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಿಮಾಲಯ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧವಿತ್ತದ ಸಮಯ ನೋಡಿ, ಜಲಂಧರನ ಮುಂದೆ ಗಡಗಡ ತರುತ್ತಾ, ಅದನ್ನು ಅಂಕಿತ ವಿಷವೆಂದೆ ಹೊಗಳುತ್ತಾ, "ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನಾದ ವಿವಗೆ ಬೇರೊಂದು ಕವಚ ವೇತಕ್ಕೆ? ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಸಾಯುವ ಗೆಗೆ ಅವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲ, ಕಾಲವವರೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಒದ್ದಕಿಸಬಾ," ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಜಲಂಧರನು ದರ್ಪದಿಂದ "ಹೌಹೌದ್ದು ನಿನಗೇ ಕೃಷ್ಣಕವಚ? ತೇಗವೆಕೋ" ಎಂದು ತನ್ನ ಕವಚವನ್ನು ವೃತ್ತ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವಂತೆ ದರ್ಪ ಮಾಡಿದನು.

ತರುವಾಯ ವಿಷ್ಣು ಜಲಂಧರನ ರೂಪವನ್ನು ತಾನು ತುಲಸಿದೇವಿಯ ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ಕೊಂಡನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾಸುರ ಒಪ್ಪಾತುಲ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಜಲಂಧರನು ಯುಷ್ಮತ್ ನಮೆಯತ್ತಾ ಇದ್ದಿತು.

ಒಂದೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಂಡಕಿ ಎಂಬ ರಾವಣನಿಗೆ ಪೂಜೆಯಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕುರಿತು ಬೊಡ್ಡ ತವಣನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ವಿಷ್ಣು ಅವಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಒಂದು ವರ ಕೊಡಲು ಕೇಳಿದನು. "ಈವಾ! ನಿನ್ನನ್ನು ಸತ್ತೊಳಗೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ರತ್ನಪದಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೆ ಯಾವ ಕೋರಿಕೆಯೂ ನನಗಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು ಗಂಡಕಿ.

"ಸರಿ. ನೀನು ಗಂಡಕಿ ನದಿಯಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸಿ ಕೊಂಡಿರು. ನಿನ್ನ ನೀರಿನೊಳಗೆ ನಾನು ಸಾಲಗ್ರಾಮವಾಗಿ ಇರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದರಂತೆ ಗಂಡಕಿದೇವಿ ನದಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದಳು.

ತುಲಸಿದೇವಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೊಯಾ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ತನ್ನ ಗಂಡನು ಇಷ್ಟು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಒಳಗೆ ಹೊದಿದ್ದ ನೊಡಿ ಪ್ರಮೇಷಿತ್ತ. ಅತ್ಯಂತ ದೂರದ ವತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಜಲಂಧರನ ಕಂಠವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಛೇದಿಸಿದನು. ಆ ಶಿರವು ಹಾರಿ ಒಂದು ತುಲಸಿದೇವಿಯ ಕೈಗೆ ತಾಗಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿ ಬಿದ್ದಿತು.

ತುಲಸಿ ಗಾಢರಿಯಾಗಿ ಗಂಡನ ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡಿ, ಪ್ರಮೇಯದ ಬಡಗಾಡೆ ಹೋದಾ, "ಓ ಕಳ್ಳ ವಿಷ್ಣು! ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸಪಡಿಸಿದ ನೀನು ಕಲ್ಲಾಗಿ ಹೋಗು!" ಎಂದು ಕಹಿಸಿದಳು.

ವಿಷ್ಣು ಮುಗುಳುನುಗು ಮಿನುಗಿಸುತ್ತ, "ತುಲಸೀ ಸಹಿ! ಸುತೊಪದಿವ ನಿನ್ನ ಶಾವಯನ್ನು ಶಿರವು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಗಂಡನಾದ ಜಲಂಧರ ನನ್ನ ಯೋರನು ತೀರ? ಸುಡುವನೇ! ನಾನೇ ಕೃಷ್ಣ ಸುಡುವರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಗೋರೋಕದ್ದೇರು ವನು! ನಾನು ಬೇರೆ ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಬೇರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ!" ಎಂದನು.

ತುಲಸಿ ಆ ಕೃತ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, "ಹೌದು ತುಲಸೀ! ಮರುಮೆಗೆ ಮೊವಲು ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಮತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿ ಆರಾಧಿಸಿದವಳು. ಹಾಸ? ವಿವಾಹ ನಡೆವ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಹಾರ ಧರ್ಮವ್ಯಾಸಮಾಪ್ತಿ, ಸೋರೋಕ್ಕೆ ಅದರ್ಶವಾಯ್ತು. ಕಾಗಿ ಪರಮ ಸಾಧಿಯಾದ ಸಹಿ ತುಲಸೀ ದೇವಿಯಾದವಳು ನೀನು ನೀನು ವತವ್ರತಿಯ ಚಿವ್ವ

ಯಾಗಿ ತುಲಸಿ ಗಿಡದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರು. ತುಲಸಿ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತುಲಸಿಯ ಸ್ವಾಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿಲಾ ರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಎಷ್ಟು ಗಂಡೇ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಗ್ರಾಮ ಶಿಲೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಹಾಳುಗಿರತೊಡಗಿದನು. ತುಲಸಿದೇವಿ ನತಿಯ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಕೊತೆ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ತುಲಸಿ ಗಿಡವಾಗಿ ಮೊಳಕಳು.

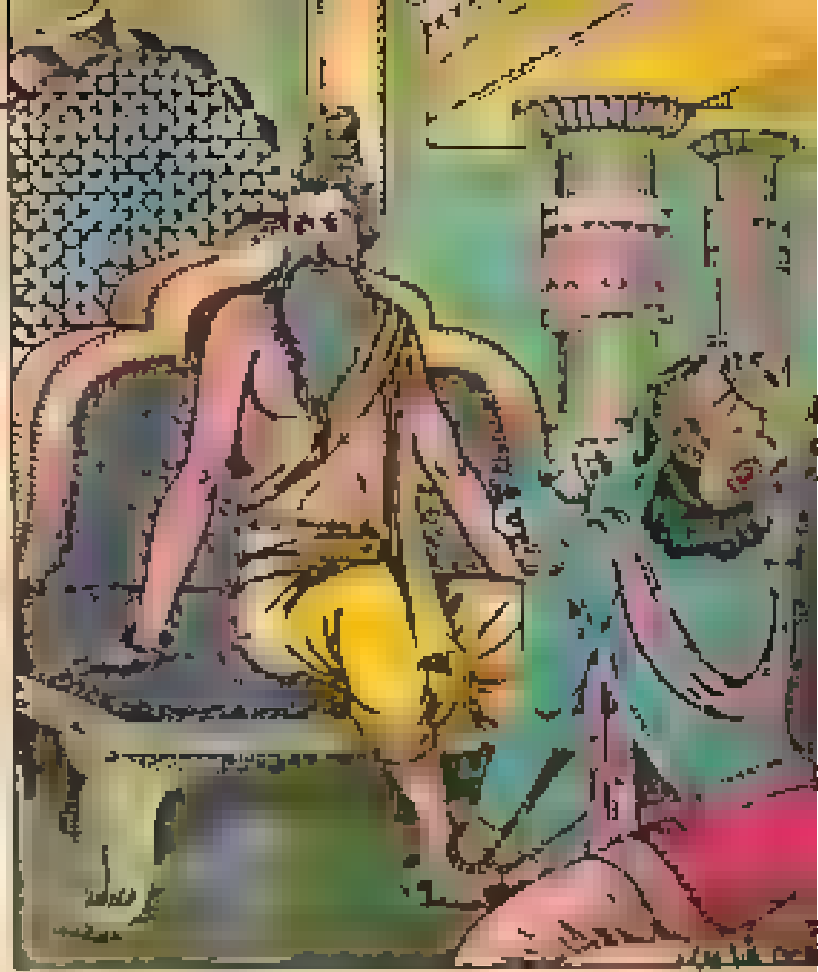
ಗಂಡೇ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೂಪವಾಗಿ ದೊರಕುವ ಸಾಲಗ್ರಾಮ ಶಿಲೆಗಳನ್ನು ತುಲಸಿ ಗಿಡದ ಬುಡದಷ್ಟಿಷ್ಟು ಭಜನೆ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ವಿರಾಜಿತು. ತುಲಸಿ ದಳಗಳು ಸಾಲಗ್ರಾಮ ಶಿಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾವು. ಎಷ್ಟುಮಗೆ ತುಲಸಿ ಮನೆಯ ಮೂಲೆಗಳಿಂದಲೇ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಮಹರ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಭೆ ಸೇರಿ, “ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಪೆಚ್ಚಿನವರು?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕಮ್ಮೊಳಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ, ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಭೃಗು ಮಹರ್ಷಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಭೃಗು ಮೊವಲು ಸತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಸರಸ್ವತಿಯ ವೀಣಾಗಾನದಲ್ಲಿ ಮೈವರತು ಮುಳುಗಿ ತಿಲಾಡು ತಿದ್ದಿಹೇ ಹೊರತು, ಭೃಗು ಮಹರ್ಷಿಯನ್ನು ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಭೃಗು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪಾರ್ವತಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಸದಾ ನೃತ್ಯದಲ್ಲೇ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದ ಶಿವನನ್ನು ನೋಡಿ, ಶಿವನ ಅನಾದರನೆಯಿಂದ ಕೋಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ, ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರ ಅನಾದರನೆಯಿಂದ ಕೋಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಭೃಗುವಿನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರವೆಣ್ಣು ಮೂವಿತ್ತು. ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ

ಸಮೀಪವಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ವಕ್ಷಸ್ಥಲದ ಮೇಲೆ ಭೃಗು ಪಾದದಿಂದ ಒದ್ದು ಎಬ್ಬಿಸಿದನು.

ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿ ಧಿಗ್ಗನಿದ್ದು ಭೃಗುವಿನ ಪಾದವನ್ನು ತನ್ನ ಕಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, “ಮಹರ್ಷಿ ಪವರನೇ! ನಿನ್ನ ಮೃದು ಪಾದಾರವಿಂದವು ಇನ್ನ ಕಣಿವಾದ ಎಕ್ಷಣವು ಶಾಗಿ ಎತ್ತು ನೊಂದಿರೋ!” ಎಂದು ಪಾದವನ್ನು ಒತ್ತುತ್ತ, ಪಾದದಡಿಯಲ್ಲಿರ್ದ ಗರ್ವದ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೊಸಕಿ ಹಾಕಿದನು. ಅದರಿಂದ ಭೃಗುವಿನ ಗರ್ವವು ಭೂರ್ತಿ ಹೋಯಿತು.

ಭೃಗು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕ್ಷೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮುಳುಗಲ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ದೊಡ್ಡ ತನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು.

ಆದರೆ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತು. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಎಕ್ಷಣದ ಮೇಲೆ ತಾನು

ಒಂದೊಂದಿಗಾಗಿ ಫೈನಲ್ಸ್ ಬಂದು ಒತ್ತಿದ
ರಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀರೇವಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಅವಮಾನವಾಗಿ
ಹೊಸಿತು. ಪದ್ಮಾವತಿ ಎಷ್ಟು ವ್ಯಕ್ತಿಯಿ-
ದೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗ
ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿತು. ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟು ದಿನವಾಗಿದೆ
ಇದರಂತೆಯೇನು ಹೇಳಿ, ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಇಳಿದು
ತಪ್ಪಿನಿಯಾಗಿ ಇರತೊಡಗಿದಳು ಲಕ್ಷ್ಮೀ.

ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಮೀಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ, ಮಾನವ
ರೂಪ ತ್ಯಜಿಸಿದಳು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ
ವಶೀಕರಣವನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಆ
ವಳಿ ಕಾವರಿ ಕೃಷ್ಣಾವತಿಯವರ ಕೃಷ್ಣಾವತಿಯ
ಯಾಗಿದ್ದವಳೇ.

ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಯಶೋದೆ ಒಮ್ಮೆ ಕೃಷ್ಣ
ನೊಂದಿಗೆ "ಓಹೋ, ಕೂಡಿದವಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ
ಮಾತು ನನ್ನಂತೆ ಆದರೆ ಅದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ" ಎ-
ಯೆಂದು ಊಹಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಕೋರಿಕೆ

ನಾಗಿ ತಿರುಳು ಇನ್ನೂ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನು
"ಅಮ್ಮಾ, ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆ
ಮಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಿರುಳು" ಎಂದು ಮಾತು
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು.

ಹಾಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಅಕಾಶ ರಾಜನ
ವಳು ಪದ್ಮಾವತಿ ಅವಳ ಮನವನ್ನು
ವಶೀಕರಣವು ಹತ್ತಿರ ಬಂದಳು. ಆಗ ಒಂದು
ವಿಶೇಷವಾಗಿ 1000 ವರ್ಷಗಳಿಗಾಗಿ, ಅದು
ಅವಳ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು
ಒದ್ದಿತು. ತನ್ನ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಪದ್ಮಾವತಿಯನ್ನು
ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಹತ್ತಿರವೇ ಬಿಟ್ಟು, ಮೂರ್ಛಾ-
ಹೋದಳು.

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಮದುವೆಯಾದ ಅಮ್ಮನು
ಕೃಷ್ಣನ ಕೊಡಲಿಗೆ ವಶವಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದ ಕೃಷ್ಣ
ಮಗ ನೊಂದಿಕ್ಕಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ
ಮಾಡಿತು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಕೃಷ್ಣನು
ಎಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು, ಗೆಳೆಯರು ಬಂದ ಮೇಲೆ
ಪದ್ಮಾವತಿ ಹೊರಟುಹೋದಳು.

ಆಗ ಪದ್ಮಾವತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ, ಒಬ್ಬರ
ಮೇಲೊಬ್ಬರ ಅಪರಾಧವೆಂಬುದನ್ನು, ಪದ್ಮಾ-
ವತಿಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಾವತಿ ಎಷ್ಟು ತನ್ನ ಮನವಾಗಿ
ಬಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಮನವೊಂದಿರುವ ಪದ್ಮಾವತಿ
ದೂರವಳು. ಈಕೆಯ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ
ಕಾರಣವು ಮೇಲೆಗೊತ್ತನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ದೂರ
ಕೊಂಡವಳು. ಈಗ ಅಕಾಶ ರಾಜನುಮಾರಿಯಾಗಿ
ಯುಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಮೇಲೆ ಅಪರಾಧ
ತಾರುವವನು ತಿಳಿದು ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯ
ಮಾಡಲು ವಶವಾಗಿವೆ. ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ತನ್ನ ಮನ
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಕಾಶರಾಜನ ಭವಕ್ಕೆ ಹೋದಳು
ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಕೊಡ

ವಂಜಯ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಆಶ್ವಿಗ ಹೋಗಿ, ಪದ್ಮಾವತಿ
ಒಯಸಿದವನೇ ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಲು ತಾಯಿಯನ್ನು
ಕಳುಹಿಸುವನೆಂದು ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳಿದನು.

ಅಮೇಲೆ ವಕುಳಾ ದೇವಿಯ ಮೂಲಕ ಮದುವೆ
ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಕುಬೇರನು ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ
ಬೇಕಾದ ಭಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಒಹು ವೈಭವ
ದಿಂದ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಪದ್ಮಾ
ವತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ
ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ನಾರದನು ಈ ಶುಭ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ
ರಾವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವಳು ಕೇಳಿ
ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿ ಕೋಪಾವೇಶದಿಂದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿರು
ವಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟುಬಂದಳು.

ಅಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಒರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು
ನೋಡಿ, ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಪದ್ಮಾವತಿಯನ್ನು ಹಿಂದೆ
ಬಿಟ್ಟು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಓಳು ಶಿಖರಗಳಾಗಿವೆ ಶೇಷಾ
ಚಲವನ್ನು ಅಧಿಗಮಿಸಿ ಶಿಖರಾಗ್ರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತು
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದನು.

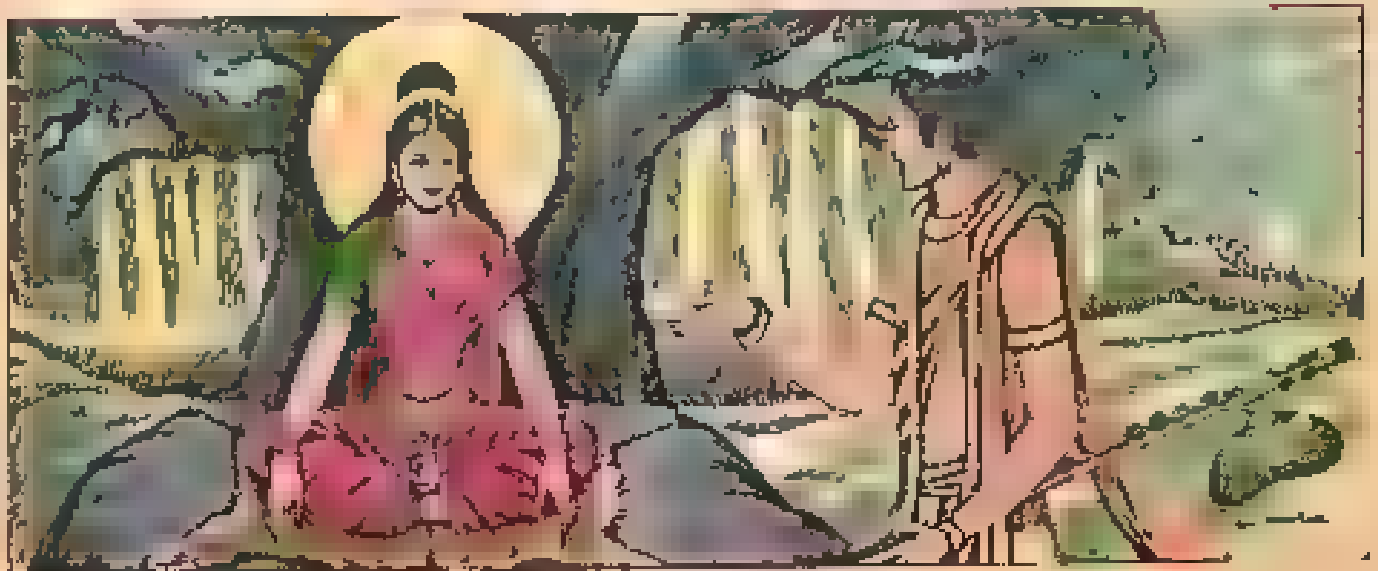
ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಅವಳ
ಸುಂದರನೋಟಕ್ಕೆ ಒದಲಾಗಿ ಮಂಡಪಾಸ ಬಿಡುತ್ತ
ಕರ್ರಗನ ಶಿಲಾ ವಿಗ್ರಹವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿ
ದನು. ಆ ವಿಗ್ರಹ ತುಂಬಾ ತುಲಸಿ ಮಾಲೆ

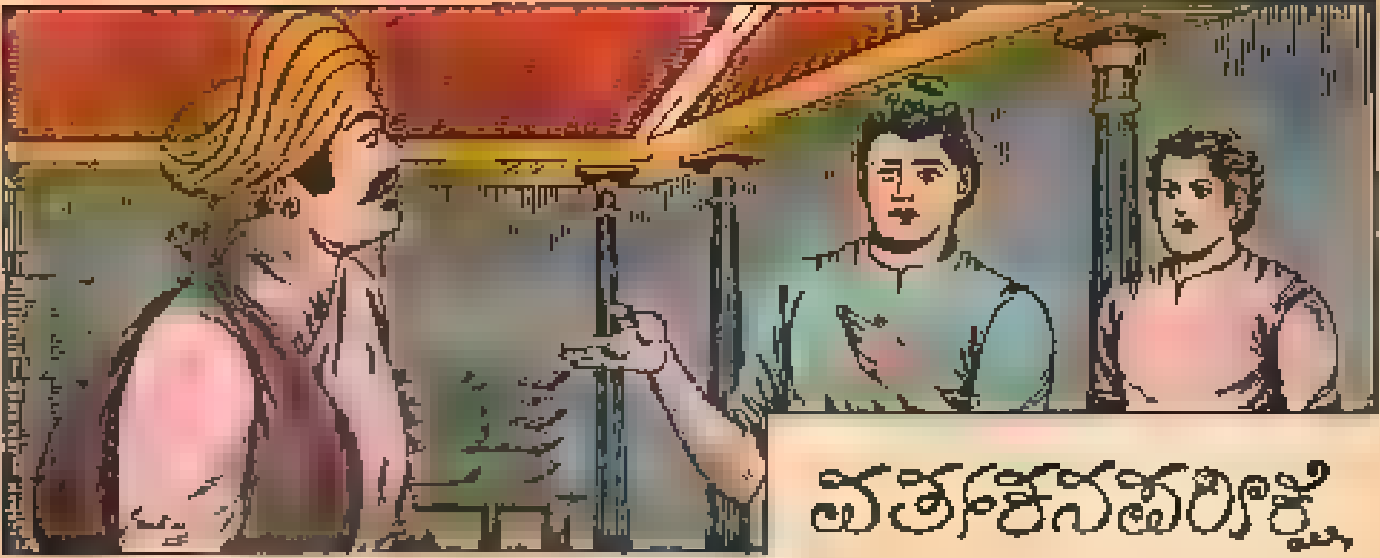
ಗಳಿಂದ ದಿವ್ಯ ಕಳೆಗಳಿಂದ ಬೆಳಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು.
ಆ ವಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಶಿವಶಕ್ತಿಗಳು ಮೂರೂ
ವಿಕೀರ್ಣವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅದರ ವಕ್ಷ
ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಹಿತಳಾದಳು. ಆ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ದಿವ್ಯ ರೂಪಗಳು
ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಯಾರು ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿ ನೆನೆಯುವರೋ
ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತ, ಶ್ರೀನಿವಾಸನೇದೂ, ವೆಂಕಟ
ರಮಣನೇದೂ, ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನೇದೂ ಕರೆಯ
ಲ್ಪಡುತ್ತ ಆಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಕಲಿಯುಗ ದೈವವೆನಿಸಿ,
ಸಪ್ತಗಿರಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಆ ಶೇಷಾದ್ರಿಯ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಪದ್ಮಾವತಿ
ಅಲಮೇಲು ಮಂಗಳಮ್ಮ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬೆಳಗಿ
ಕೊಂಡಿರುವಳು. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳ
ದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಘಾತ ಮಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವ
ದರಿಂದ ಅದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಿಲಯವಾಯಿತು.

ಸಂಬದವರನ್ನು ಆಪಹಗಳಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತ,
ಕರೆದರೆ ಒಗ್ಗೊಡುವ ದೇವನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿ,
ಕರಿಯಾಗಿದ ದೇವನೆಂದು ಸಪ್ತಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಎಹಾ
ವಿಷ್ಣು ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಬಗೆಯ ವಿಷ್ಣುಲೀಲೆ
ಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಶೌನಸಾದಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಒಹಳ
ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ವರ್ತಕನ ಪರೀಕ್ಷೆ

ಒಂದು ನಗರದಲ್ಲಿ ಧನಂಜಯನೇವು ವರ್ತಕನಿಗೆ ಆಗತ್ಯಬಿದ್ದಾಗ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಂದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬರುವ ಒಬ್ಬ ಆಳನ್ನು ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಆಗತ್ಯ ಬಂತು. ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಮಿತ್ರನಾದ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನು.

ಆ ಮಿತ್ರ ವರ್ತಕನು ಗಿರಿನಾಥ, ಅಮರನಾಥ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಯುವಕರನ್ನು ಧನಂಜಯನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಇಬ್ಬರೂ ಧನಂಜಯನನ್ನು ನೋಡಿ, ಬಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಿಕೊಂಡರು. ಧನಂಜಯನು ಅವರನ್ನು ಜಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ಒಂದು ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಹೊರಗೆ ಬಾರದೆ, ಬಳಗೆ ಎನೋ ತುರ್ತು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿವನು. ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಬಂದ ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಕಾದಿದ್ದು ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಧನಂಜಯನು ಗಡಿಬಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, “ನೀವೇನೂ ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬದಬೇಡಿರಬ್ಬಾ, ನಾನೀಗ ತುಂಬ ತುರ್ತಿ ನಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಈಗಲೇ ಮರೇಂದ್ರಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ

ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ರಾತ್ರಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾದೀತು, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಈಗ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಿ, ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒನ್ನಿ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಧನಂಜಯನು, ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಹಣದ ಗಂಟನ್ನು ತನ್ನ ದುಮ್ಮನೊಳಗೆ ಭದ್ರವಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಗಿರಿನಾಥನು, “ಈಗಲಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನೀವು ಮರೇಂದ್ರಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಿರವ್ವೇ! ಅಲ್ಲಿ ವತ್ಸಾ ಕಳುಹಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಹೀಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡಿಸುವವರೊಳಗೆ ಒಹಳ ಉಪಾಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸುವಷ್ಟು ಹಿಕ್ಕತ್ತಿನ ಕಳ್ಳರು! ಇದುವರೆಗೆ ನನಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾರಿ ಹಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಿರಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದನು.

“ಹಾಗೆನು? ಅಲ್ಲಿಯ ಸತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಮಾತಿ, ಕೋಣೆಯ ಸೌಖ್ಯ ಅಡುಗಿಟ ಎಲ್ಲಾ ಬೆನ್ನಾ

ಗಿರುತ್ತಾನೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಧನಂಜಯ.
 "ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪವೇಶನ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.
 ಆ ಉಪವೇಶನದಿಗಿಂತ ನಾನು ಪ್ರತಿಸಾರಿ ಅನಾರೋಗ್ಯ
 ವಾಯಿತು" ಎಂದನು ಗಿರಿನಾಥ.

ಧನಂಜಯನು ಅಮರನಾಥನನ್ನು ಕೇಳಿದ.
 "ನೀನೂ ಅಗಾಗ್ಗೆ ವೀರೇಂದ್ರಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರ
 ಬೇಕಷ್ಟೆ? ನಿನ್ನ ಅನುಭವ ಹೇಗಿತ್ತು?" ಎಂದು
 ಕೇಳಿದನು.

ಗಿರಿನಾಥನು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವೆಂದೇ ಅಮರ
 ನಾಥನೂ ಹೇಳಿ, "ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಹಾ
 ಕಳಗೊಳಿಸಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಹಾಗೆಯೇಂದರೆ
 ಹಾಸ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಎಂದೂ ಹಾ
 ಕಳಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೂ ಸತ್ರದ ಉಪವೇಶನ
 ಒಮ್ಮೆ ರೂಢಿಗೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ನನ್ನಿಬ್ಬರಿಗೂ
 ಒತ್ತು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅಥವಾ ತನ್ನ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು
 ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ನೀವು ಬೇಕಾದ ಇಷ್ಟ
 ಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದನು.

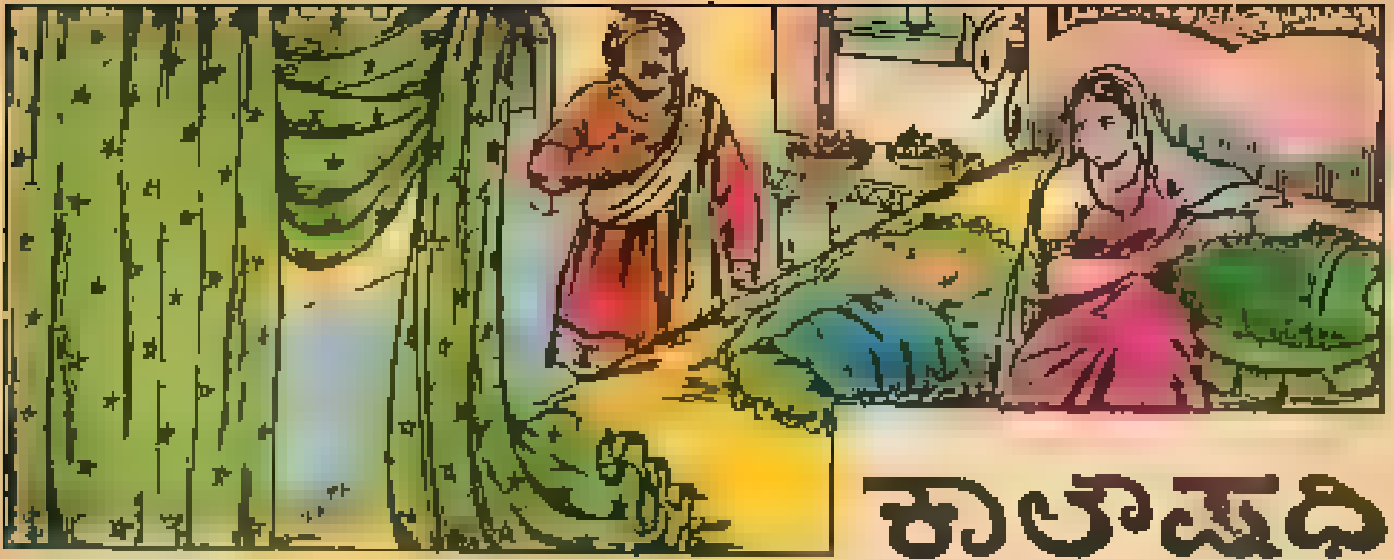
ಧನಂಜಯನು ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ, "ಸರಿ,
 ನಾಳೆಯಿಂದ ನೀನು ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೋ
 ವೀರೇಂದ್ರಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಕೆಲಸ ನಾಳೆಯೇ
 ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ" ಎಂದನು ಅಮರನಾಥನಿಗೆ.
 ಆಗ ಗಿರಿನಾಥನು ತುಸು ಕೋಪದಿಂದ, "ಇದು

ಎಂಥಾ ನ್ಯಾಯ ಸ್ಥಾನ! ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನಾಳೆ
 ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒರಲಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ, ಈಗ ಭಕ್ತನ ನಿರ್ಣಯ
 ವನ್ನೇ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ!" ಇದೇನೋ ಪಕ್ಷಪಾತದ
 ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಧನಂಜಯನು ಕಿರುನಗೆ ತೋರಿಸಿ, "ನನಗೆ
 ಬೇಕಾದವನು ಪರ ಉರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ
 ಬೇಕಾದ ಅಳು. ಅದನ್ನು ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು
 ನೀನು ತಿಳಿದಿರುವೆವೆಂದಾಯಿತು. ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಕೇಳು
 ವೀರೇಂದ್ರಪುರದಲ್ಲಿ ನೀನು ಒಂದು ಸಾರಿಯಿಲ್ಲ.
 ನಾಳೆ ಸಾರಿ ಹಾಗೆವನ್ನ ಕಳಿಸಿ" ಎಂದನು. ಸ್ವೀಕರಿಸಿ
 ಹೇಳಿದ. ಅದರಿಂದ ನೀನು ಎಂತಹ ಜಾಗರೂಕತೆ
 ಯವನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ
 ಅಲ್ಲಿಯ ಸತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಂಡು ರೋಗ ಬಂದ ಮೇಲೆ,
 ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ತನ್ನ ವಿಷಯವಿಲ್ಲವೆಂದೆ
 ಬೇಕಿತ್ತು. ನೀನು ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ವೀರೇಂದ್ರ
 ಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಪ್ರತಿ ಸಾರಿಯೂ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ
 ಗುರಿಯಾಗಿರುವಿ. ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ
 ಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದಲ್ಲ?" ಎಂದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಗಿರಿನಾಥನಿಗೆ ತನಗಿಂತ
 ಅನಾರೋಗ್ಯವಾಗಿ ದೂರವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅರ್ಥ
 ವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಶಾಂತನಾಗಿ,
 ಧನಂಜಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಕಾಲಾಪಾದಿ

ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ರಾಜನೂ ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬಳು ರಾಣಿಯೂ ಇದ್ದಳು. ರಾಜಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರೆಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿದಂತರಾಗಿರುವರೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ರಾಜಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ರಾಜನಾದರೂ ಅವನು ಮೂಢತನ ಮಾಡುತ್ತ, ತನಗೆ ತಕ್ಕವಳನ್ನೇ ಅವನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದಿ ಅವನ ರಾಣಿಯೂ ಅವನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೂಢಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಆ ರಾಣಿ ಮೊದಲನೇ ಸಾರಿ ಗರ್ಭಾವತಿಯಾಗಿ, ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ಹಡೆದಳು. ಆ ಶಿಶು ಬರಿಮ್ಮೆ ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಬಾಯೋಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರಬಾರದೆಂದು ನೋಡಿ ರಾಣಿ ಅಸಹ್ಯಪಡುತ್ತ "ಮಗು ಅಂದರೆ ಸಣ್ಣದಾಗಿರುವುದು ಸರಿಯೇ ! ಇದೊಂಥ ಬೋಳು ಮಗು !" ಎಂದಳು.

"ಅಮ್ಮೋ! ನಮಗೆ ಇಂಥಾ ಸಾಲ್ಕಾರು ಕೂದಲಿನ ಬೋಳು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿತಲ್ಲ ! ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಸೋತರೆ ಎಷ್ಟು ಅದಮಾ ?" ಎಂದನು ರಾಜ.

ರಾಜನು ರಾಣಿಯು ರಾಜನೂ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತ, "ನೀವು ಕೂಡಬೇಡಿ ಪ್ರಥಮಳೇ,

ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವೇನಿಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಢತನ ಶಿಶುಗೂ ಒಗ್ಗೇಯೇ ಇರಬಹುದು" ಎಂದರು.

"ಗೊತ್ತು, ನೀವು ಏಕೆ ಒಬ್ಬ ಹೇಳುವಿರೊಂದು. ನಮ್ಮ ಕೆಣ್ಣು ಒರೆಯಲು ಒಬ್ಬಳೇ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳು ಎರಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವೈದ್ಯರನ್ನೂ ಕರೆಸಿರಿ" ಎಂದನು ರಾಜ.

ಅದರಂತೆ ಅನೇಕ ವೈದ್ಯರು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನು, "ನೋಡಿ, ಈ ಮಗು ನಮಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗು, ಇದು ಕೈಕಾರಾಡಿಸುವ ಸರಮಳುವಿನ ಹಾಗೆ ತೀರಾ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂದಲೇ ಇಲ್ಲ. ಬಾಯಿ ಯೋಳಿಗೆ ಹಪ್ಪೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ತಕ್ಕ ಬೆವರೂ ಚಿಕ್ಕ, ಯಾವ ಮಗು ಬೊಡ್ಡದಾಗುವಂತೆ, ತಲೆಗೂವಲು ಒರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ" ಎಂದನು ರಾಜ.

"ಮಹಾರಾಜಾ ! ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಕೆಲಸವಲ್ಲ" ಎಂದರು ವೈದ್ಯರು.

ರಾಜನು ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸುತ್ತ, "ಮಹಾರಾಜನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಧೈರ್ಯವೇ ನಿಮಗೆ ?

ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾತಲು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ
ದಿದರ ನೀವು ವೈದ್ಯರೇ ಅಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶ
ದಿಂದ ಓಡಿಸಿದಿರುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ
ಬೆನ್ನುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತಗಳ ಗಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ.
ಐದು ನಿಮಿಷ ವ್ಯವಧಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು
ಹೇಳಿ ರಾಜನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಧಡಧಡನೆ ಅಚ್ಚಿಗೆ
ಯೋದನು.

ಅಕ್ಕಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಐದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಅವನು
ತಿರುಗಿ ಬಂದು ದಿನತೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು
ನಂತಿದ್ದ ವೈದ್ಯರೊಡನೆ, "ಏನು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ
ದಿರಿ? ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮಗಳ ಹಾಗೆ
ಮಾಡುವಿರಾ, ಬೆನ್ನಿಗೆ ಛದಿ ಏರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಾ?"
ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ವೈದ್ಯರ ಮುಖದಿಂದ ಮಾತು ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ.

ರಾಜನು ಭಯರನ್ನು ಕರೆದು, "ಎಲ್ಲಾ ವೈದ್ಯರ
ಬೆನ್ನುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಕ್ತ ಬರುವ ಹಾಗೆ ತಲಾ ಹತ್ತುತ್ತು

ಛದಿ ಕೊಡಿರಿ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ- ನಮ್ಮ
ನೆನಪಿಗೆ ಗಾಯದ ಗುರುತು ಇರಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಅಗ ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯ ವೈದ್ಯನು, "ಮಹಾರಾಜಾ,
ಅವಕವದಬಾರದು. ನನಗೊಂದು ದಿವ್ಯೋಪಧವು
ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಹೆಸರು ನೆನಪಿಗೆ ಬರಲು ಹತ್ತು
ನಿಮಿಷವಾದರೂ ಬೇಕಾದೀತು. ಅದು ಈಗಿತಾನೇ
ನನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಆ ಔಷಧ ಉಪಯೋಗಿ
ಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಷಗಳೂ
ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಬೆಲೆದು ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾಗಿ,
ದಟ್ಟವಾದ ಕಪ್ಪು ಕಪ್ಪು ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ನೀವು ತ್ಯಾ
ಗಮ್ಯನ್ನು ಮೊಡೆ ಸುಂದರವಾದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು
ತೋರಿಸಿ ನಗುವ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತಾಳೆ. ನೀವೇ
ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮೂಗಿಗೆ ಬೆರಳಿಡುವಷ್ಟು ಸುಂದರಿ
ಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ" ಎಂದನು.

"ಒಳ್ಳೆಯದು. ಎಲ್ಲಿ ಆ ದಿವ್ಯೋಪಧಿ?"
ಎಂದನು ರಾಜ.

"ಹೆಸರು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು ಎಂದೆನಲ್ಲ? ಕಾಲಾವಧಿ.
ಕಾಲಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಹನ್ನೆರಡು
ಬಗೆಯ ಮುಖ್ಯ ಮೂಲಿಕೆಗಳು ಸೇರಿವೆ ಕಾಲಾವಧಿ.
ಆ ಔಷಧವ ಪೂರ್ಣ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಾವಧಿಯೂ
ಬೇಕು" ಎಂದನು ವೈದ್ಯ ವೈದ್ಯ.

"ಮಹಾರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆಯಾದರೆ ಎಂಥ
ಮೂಲಿಕೆಯಾದರೂ ಕೂಡಲೆ ಬರಬೇಕು. ಹಾಗೆ
ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಭಜನ ತಲೆ ಹಾರಿಸಿ
ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಕೂಡಲೆ ಮೂಲಿಕೆಗಳ ವಸರಿದನ ಪಟ್ಟ
ಒರೆದು ಕೊಡಿರಿ. ಏಕೆ ಈಗಲೇ ಒರು ವುಡಿಲ್ಲಿ
ನೋಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ರಾಜ.

"ಅದು ನಾನೂರರ ಅರವತ್ತೈದು ಬಗೆಯ ಉಪ
ಮೂಲಿಕೆಗಳು, ಮುನ್ನೂರರವತ್ತೈದು ಬಗೆಯ
ಧಾತುಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಒಂದೊಂದು ಮತ್ತು
ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಸಿಗುವಂಥವು. ಕೆಲವು ಧಾತುಗಳನ್ನು

ಹಿಡುಗಿರಿಸಿ ಒಡುಗಳ ನಡುವಿನಿಂದ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಭಟದಿಂದಾಗದು. ಮಂತ್ರವ ಮೂಲಕ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆಹಾಹಿ ನಾವೇ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಅದು ವರುಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಬರುವಂಥಾದ್ದು. ಎರಡು ಸಾರಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಪುಷ್ಯ" ಎಂದನು ವೈದ್ಯ ವೈದ್ಯ.

"ಮಹಾರಾಜನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆಂದು ಆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಎರಡೇ ವಾರಗಳೊಳಗೆ ಕಾಲೌಪಧಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಬಿಡಿ" ಎಂದನು ರಾಜ.

"ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಶಿಶುವನ್ನು ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಕೊರಿಸಿ ಅಪ್ಪನ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎರಡು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೌಪಧಿ ತಯಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೂ, ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಎರಡೇ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ತರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇಗನೇ ಮರಣ ಸಂಭವಿಸುವ ಭಯವುಂಟು. ತಾವು ಹುಟ್ಟಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಕಾಣೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವರಾದಿರಿ? ತಾವು ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಕಾದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಆಮೇಲೆ ನಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿದರೆ, ಆಗ ನಿಮಗೆ ಕೋರುವ ಏತಹ ಭಯಂಕರ ಶಿಕ್ಷೆಗುನ್ನಾದರೂ ಏನಿರು" ಎಂದನು ವೈದ್ಯ ವೈದ್ಯ. ರಾಜನು ಕಾಗೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ,

"ಎನ್ನೂವಿ ಪ್ರಿಯೆ? ಈ ವೈದ್ಯರು ಶಿಶುವನ್ನು ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಕೊರಿಸಿ, ಕಾಲೌಪಧಿ ತಯಾರಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುತ್ತಾರಂತೆ. ಮಗುವನ್ನು ಅವರ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಡೋಣವೆ? ಅಲ್ಲ, ಈಗಲೇ ಅವರ ತಲೆ ಕಡಿಸಿಬಿಡಲೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಮಗುವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕೊಡೋಣ, ಮತ್ತು ತಲೆ ಕಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು?" ಎಂದಳು.

ವೈದ್ಯರು ರಾಜನ ಶಿಶುವನ್ನು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅತಿಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಸುತ್ತ, ವಿವ್ಯಾಹಾದಿಗಳನ್ನು ಕರಿಸುತ್ತಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹ್ವಾನ ಬರುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಿದರು. ಸಾವನುಮಾರಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿಳಿದಳು. ವೈದ್ಯರು ಅವಳನ್ನು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು, "ಇದೋ ಪುಷ್ಯ, ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮುಗಿಯಿತು" ಎಂದರು.

ಅವಳ ಪೌರೋಹಿತ, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಾಜ, ಹತ್ತಿನ ಸಾಲಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ರಾಜನೂ ರಾಣಿಯೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವುಟ್ಟು ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಹುವಾಸ ಕೊಟ್ಟರು.

ವೈದ್ಯರ ವೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಅವಳಿಂದ ರಾಜ ಕುಟುಂಬದ ಮೂಢತ್ವವು ಮಾಯವಾಯಿತು

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ : : ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦
ಗೆದ್ದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ೧೯೮೪ ನವೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ.

Dendur Karbekar

M. Natarajan

* ಮೆರಿನ ಫೋಟೋಗಾಗಿ ಸಂಪಾದಕನವರಿಗೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವಷ್ಟಾಗಲೀ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಷ್ಟಾಗಲೀ ಹಿಮ್ಮೆರೆ ಬರೆಯಲಾಗಿತ್ತು. * ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೦ ರೊಂದಿಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ತಲುಪಿವೆವು. ಆಮೇಲೆ ಒಂದೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಮಂಜೂರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. * ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದು ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಬಳಿಗೆ ರೂ. ೫೦ ಬಹುಮಾನ. * ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋನ್ಮಾ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಒರೆಯಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಎಳೆಯ ಬರೆಯಬಾರದು.

ವಿಳಾಸ : ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮೆದರಾಸು-೬೦೦ ೦೨೬

ಜೂಲೈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ಅಕ್ಕನ ಕೈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಇರುತ್ತ
ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ಹಂಗಿಯ ಕೈಗೆ ಕಾಲು ಬರೆಯುತ್ತಾ, ಇರುತ್ತ
ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ : ಕೆ. ಹಿ. ಪುಷ್ಪಾಪತಿ, ಇವರು, ಕರ್ನಾಟಕ.

ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦, - ಈ ಹಿಂಗಲ ಆಚ್ಛರಿನೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ಉತ್ತರಗಳು :

೧. ಶರಾವತಿ ನದಿ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಮೊದಲ ಬಾವಿ ೨. ತಂದ್ರಾಪುರ ೩. ಕುರ್ಮಾಪುರ ೪. ಮುಕ್ಕಪ್ಪನೋಡು
೫. ಕೆಲಕಟ್ಟಾದಲ್ಲಿ.

೧೬

[ಬೀಳುವ ಪದವಿಗೋರಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ, ಕೋಟೆಯ ಪಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದುರು ಹೋಗಲು, ಮರುಮೂವರು ಕೈರು ಬಾಲು ಹಿಂದೆ ಸೇರಿಟ್ಟಿರುವ ಸಿರಿವಳ್ಳುಗಳು ಸಮೀಪ ಕೆಂಪು ನೈಸಿಕರು ಗಾಯಗೊಂಡರು. ಕುರುವಾಯಿ ಕೈದ ನಾವು ಹೆಗ್ಗಡೆಗೆ ಮುಗುಳ್ಳಾಡುವುದು ಕಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಫಯಾಜಿ ಯವ್ವ ನಡೆಯಿತು. ಅದೇ ಮುಂದುವರಿದು ಬೀಳುವ ಅಗಾಧವಾಗಿ ಪದ್ಮವಾದನು ಅಲ್ಲಿ ಕೂಗಿದನು.]

ಮಹಾ ಮೂತ್ರಕೂಟ ಪದ್ಮವಾದನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೋಡುವೆವೆಂದು ಪಿಂಗಣನು ಯೋಚಿಸಿದನಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದು ಪ್ರಮೇಯಾಗಿರಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಬಿಡಿದನು. ಕಿವಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ತೆರೆದು ಗಮನಿಸಿದನು. ಹೌದು. ಅದು ಪದ್ಮವಾದನದೇ ಅಕ್ಷತಿ! ಅವನದೇ ಕೆಂಪುಕೆರೆ! ಅಗಾಧವಾಗಿ ಅವನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂಪನು? ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅವನಿಗೇ ಶಿಗರ! ಅವನಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಮರುಭೂಮಿ ಪ್ರದೇಶ! ಅದೂ ಈ ಮರು

ಭೂಮಿಯ ಕಳ್ಳರಿರುವ ಬೆಟ್ಟಗಳ ನಡುವೆ ಅವನು ಬಿಟ್ಟು "ಮಹಾ ಮೂ ಪ್ರಕಟವಾದ ಪದ್ಮವಾದನು ನನ್ನಿಗೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರದ ಕೈಯಿಂದ ತಿಳಿದು ತನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹಿಡಿದು ಕಾಪಾಡಲು ಬಂದಿರಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪು ಅಭಿಮಾನವಿದೆ" ಎಂದುಕೊಂಡನು ಪಿಂಗಣ. ಪಿಂಗಣನಿಗಾದ ಅಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ: ಇದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಅಶ್ವರ್ಯವು ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪದ್ಮವಾದನು ಹೆಗ್ಗಡೆಗೆ ಯಾಗಿರಬಹುದೆ? ಅವನು ಭೋಜನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು

ಮುಖ್ಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಹೀಗೆಯೇ
ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ
ಗೊಂಡಿದ್ದ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರು.
ನಿರ್ದೇಶಕರು, "ಇದರಿಗೆ ಅಂತಹ ಸಂದೇಶ
ಬಂದರೂ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಇವರು ನವಾಬರ
ಒಂಟಿ ಪಟಲಾದಿಂದ ಪಾಪಾಳೆರಾದ ಹಕ್ಕಾಳೋರಿ.
ಈ ಕೆಳಗೆ ಬಂದ ವಿವರಣೆಯು ಇವರ ಕೆಲಸ
ದವರನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ಇವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ
ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇವರ ಕೆಲಸವು
ಎಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತೋ ಅದರ ವಿವರ
ಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವರು
ಅಷ್ಟೇ" ಎಂದನು.

[illegible][illegible]

ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಪುನಃಗೋರಿಯು ಅನು

ಮಾನ್ಯರಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಷಯ ಕುರಿತು
ಮಾನ್ಯ ಸ್ಪೀಕರ್‌ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅವರವರ
ಲಾಭ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತೋರಿಸುತ್ತಿರು
ಗುವುದು ಕಡೆಗೆ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

[illegible]

ಇದನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವಾಗಲೂ ಸುಖವಾಗುವುದು. ಅದೇ ವಿನೂ ಅಗಲಿದರೆ, ಕೂಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವುದು.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಪಿಂಗಲನು ಅಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತ. ಪದ್ಮಪಾದನ ಮುಖವನ್ನು ಅನುಮಾನ ದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ. "ಇದೇನು ಹೇಳುವಿರಿ ಪದ್ಮ ಪಾದರೇ! ಮರಣ ಮಂತ್ರಿಕರಾದ ನೀವು ಹಲ ಯಶಸ್ವಿಗಳು ಕೂಡಾ ಕ್ರೂರರಾದ ಆ ಮರುಭೂಮಿಯ ಕಳ್ಳರು ವರ್ತಕರನ್ನು ದೋಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು? ನೋಡುತ್ತಾ ನೀವು ಹೇಗೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಿರಿ? ಒಳುಕು ಯಾವ ಚಪ್ಪಿನಿಂದಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಅದ್ಭುತ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಮುಗುಳುಗೊಳ್ಳುತ್ತ. "ಪಿಂಗಲಾ, ನಾನು ಆ ವರ್ತಕರ ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಡುವಾಗ ಯಾತ್ರಿಕನೆಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದ್ದೆನು. ನಾನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮಂತ್ರಿಕನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಕಳ್ಳರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳು ಪಾಗಿ, ನಾನು ಯಾರೊಬ್ಬರು ಹೊರಬೀಳದಂತೆ ನನ್ನ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸದೆ ಈ ಕಳ್ಳುಗಳಾಚೆಗೆ ತಪ್ಪಿಕೊಂಡೆನು. ಮನಸ್ಸು ಕಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಕಳ್ಳರ ಕ್ರೂರ ಕೆರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಕೊಂಡೆನು" ಎಂದನು.

"ಎನಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರವರ್ತನೆ ನನಗನ್ನು ಒಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಅದ್ಭುತ ವಸ್ತು ಗಳಾದ ಭೂಗೋಳವೂ, ಉದಾರವೂ, ವಜ್ರವಿಜಿತ ವಾದ ಕತ್ತಿಯೂ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಪ ಯೋಗವಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವುದಾದರೇನು? ನೀವು ನೋಡಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಭೂಗೋಳದಲ್ಲೇ ನೋಡಬಿಡಬಹುದಿತ್ತು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ದಾರಿಯ ಕ್ರಮವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೈಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಈ ವರ್ತಕ ರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಡುವ ಆಗತ್ಯವೇನಿತ್ತು? ಅವರಲ್ಲಿರ ಹಾಗಿ ನೀವಾಗಿ ಕಷ್ಟವಡಲು ಹೊರಡುವುದೆಂದ

ರೇನು? ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವೈರಾಗ್ಯ ಬರುವಷ್ಟು ನಿಹುಗೇನಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಪಿಂಗಲ.

"ಓಹೋ! ಪಿಂಗಲಾ! ಆ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನಾದ ಹೆಗ್ಗಡಲಿಗೆ ನಾನೇ ಎಂದು ಇನ್ನೂ ನಿನಗೆ ಅನುಮಾನ ವಿದೆ, ಹೌದಾ?" ಎಂದು ಪದ್ಮಪಾದನು ಪಿಂಗಲ ನನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕು. "ಎಷ್ಟಾದರೂ ನಿನಗೆ ರೋಗಾನುಭವ ಕಡಿಮೆಯೇ. ನಾನು ದೇಶಗಳನ್ನು ತಿರುಗುತ್ತ ಆಯಾ ವ್ಯಾಕ್ತೀಶ್ವರಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿದ ನಿಜವಾದ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲರ ಹಾಗೆ ನಾನೂ ಪಾಡುಬಾರಿಯಾಗಿಯೇ ತೋರಿ ಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಒಟ್ಟು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿಗೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಯಾತ್ರಿಕರು ಫಲವು ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಹಾಗೆ ತಾನೂ ಒಟ್ಟು ನೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲೇ ದೊಡ್ಡ ತನವಿದೆಯಷ್ಟಾ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನಿಗೆ ತಾನೊಬ್ಬ ಬೇರ

ಅನಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಯಾವ ಸುಖವೂ ಇಲ್ಲವಪ್ಪಾ. ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ನೀನೂ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು." ಎಂದನು.

ಹೀಗೆ ಇವರು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹಸನ್‌ಗೋರಿಯ ಸೈನಿಕರ ಕೇಳಿ ಗಳೂ, ವರ್ತಕರ ದೀನಾರಾಪಗಳೂ ಕಲಕಲವ ವಾಗಿ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತ ಕವಿಗಡಚೆಕ್ಕುವಮ್ಮ ಗೋಳಾಡಿ ವಾಯಿತು.

ಆದುದರಿಂದ ಪಿಂಗಳನ್ನೂ ಪದ್ಮಪಾದನೂ ಕಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ. ಆ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದರು. ಹಸನ್‌ಗೋರಿ ವರ್ತಕರನ್ನೆಲ್ಲ ಅದರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನು ಓಡುತ್ತಾ ಪಿಂಗಳನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ಹೆಗ್ಗಡೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲೋ ಇರುವ ಹಾಗಿದೆ. ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಪರಾರಿಯಾಗು ತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದ ರೊಳಗೆ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯ

ಬೇಕೆಂದು ಹಸನ್‌ಗೋರಿ, ಸಾಹೇಬರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬನ್ನಿ ! ಬನ್ನಿ !" ಎಂದು ಅವಸರಪಡಿಸಿದನು.

ಪಿಂಗಳನು ಪದ್ಮಪಾದನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಂತೆ ನೋಡುತ್ತ, "ಅಯ್ಯಾ, ಹಸನ್‌ಗೋರಿ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಒಣಗಿ ಸಾಯದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಈ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಮರುಭೂಮಿಯ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಮಾನವ ಮಾತ್ರರಿಂದ ಆಗುವ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಆ ಕಳ್ಳರೂ ಅವರ ನಾಯಕ ಹೆಗ್ಗಡೆಗಿಯೂ ಬಹು ಕ್ರೂರರು. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಿಥೈಯೊಳಗಿನ ಸೈನಿಕರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಲೆಮಾಡಿ, ಕಪಟೋಪಾಯದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಲ್ಲಿಲು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮರುಭೂಮಿಯ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಈ ಕಳ್ಳರಿಂದ ನೀವೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ನನಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ

ದಯಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾರರು. ಇದೊಂದು ಲೋಕೋಪಕಾರವೂ ಆಗಿ ಹತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ಯಾತ್ರೆಯ ಪುಣ್ಯ ಬಂದಿತು!" ಎಂದನು.

"ಹಿಂಗಲಾ! ನೀನು ಕೆಳಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಾನು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರಿಂದ ನಾನು ಮಾಂತ್ರಿಕನೆಂದು ವರ್ತಕರಿಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಆಕಾಶಕ್ಕೆತ್ತಿ ಪೂಜಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮರಥವತ್ತುವುದು ನನಗೇನೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಸರಿ. ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಲು ಎಮ್ಮೋ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ!" ಎಂದು ಪದ್ಮಪಾದನು ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ತುಂಡುಗಳಾಗುವಂತೆ ಮುರ್ದ ಗುಣುಗುತ್ತಾ ಒಡೆದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ನೋಡಿ ಮೊಳನು ಸಂತೋಷದಿಂದುತ್ತಿ. "ಪದ್ಮಪಾದರೇ!

ಇದೇನು ಕೆಲಸವೋ? ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಕಾಕರು ವರ್ತಕರ ಸೊತ್ತು ಅಪಹರಿಸಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ. ನೀವು ಹೀಗೆ ಕುಳಿತು ಕಲ್ಲು ಒಡೆಯುವ ಅಣ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ! ಏನಿದು?" ಎಂದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ವಗುತ್ತ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಲಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಿಂಗಲನಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತ. "ಈ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯುವುದು ಅಗದ ಕೆಲಸವೆಂದು ನೀನೇ ಹೇಳಿದೆಯಷ್ಟೆ? ಅದಕ್ಕೇ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಲ್ಲಂತಹ ತೋಳಗಳನ್ನೂ ಹೆಬ್ಬುಲಿಗಳನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ತುಂಡುಗಳು ಹೆಬ್ಬುಲಿಗಳು. ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ಲುಗಳು ತೋಳಗಳು!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಕಲ್ಲಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಬಿಡುವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ಒಗೆದನು.

ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಆ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಭೀಕರವಾಗಿ ಕೂಗುವ ತೋಳಗಳೂ ಹೆಬ್ಬುಲಿಗಳೂ

ಹೊರಟು ಬೆಟ್ಟದ ಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಹಾರುತ್ತಾ, ಧುಮುಕುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಿಗೂ ಓಡಿದುವು.

ಈ ಅದ್ಭುತ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಪಿಂಗಳನು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾದನು. ಅವನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಗುಹೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಹಸನ್‌ಗೋರಿ ಬಿಡಿಸಿದ ವರ್ತಕರು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಹೊರಟು ಪದ್ಮಪಾದನಿರುವ ಜಾಗಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರೊಂದಿಗಿದ್ದ ಹಸನ್‌ಗೋರಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ಆಚೇಚೆ ಬೀಸುತ್ತ, ಓಡೋಡಿ ಬಂದು, "ಎಂದೂ ಘೋರ ! ಈ ಗುಡ್ಡ ಗಾಡು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಈವರೆಗೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ತೋಳವನ್ನೋ ಪುಲಿಯನ್ನೋ ನೋಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರ !" ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಪಿಂಗಳನನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ತಂಭಿಸಿ ನಿಂತನು.

"ಪದ್ಮಪಾದರೇ ! ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಹೇಳಬಿಡರೇ ?" ಎಂದನು ಪಿಂಗಳ.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ತಲೆ ಯಾಡಿದನು. ಅವನು ತನ್ನ ದುಸ್ತಿನೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಹಾ ಮಾಯನ ಉಂಗುರವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಅಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟನು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವಂತಹ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಹಚ್ಚ

ಹಗಲಿನ ಹಾಗೇ ಆಯಿತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯ ! ಪಿಂಗಳನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಪದ್ಮ ಪಾದನು ಮಹಾ ಮಾಂತ್ರಿಕನೊಬ್ಬನಾದನು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಹಸನ್‌ಗೋರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಹಸನ್‌ಗೋರಿಯವರೇ, ಆ ಮರು ಭೂಮಿಯ ಕಳ್ಳ ಹೆಗ್ಗಡೇಗೆಯನ್ನ ಕುರಿತು ಇನ್ನೇನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪದ್ಮ ಪಾದರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಪಿಶಾಚಿ ತೋಳಗಳೂ, ಹುಲಿ ಗಳೂ ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ, ಸೊತ್ತು ಗಳೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಿಸುತ್ತವೆ, ನೋಡುತ್ತಿರಿ" ಎಂದನು.

ಪಿಂಗಳನ ಮಾತು ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಆ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಹಾಹಾಕಾರಗಳು ಹೊರ ಟುವು. ತೋಳಗಳ ಲೂಗೂ, ಹುಲಿಗಳ ಗಾಂಧ್ರಿಕೆ ಗಳೂ, ಗರ್ಜನೆಗಳೂ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದುವು. ನೋಡು ತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನೂರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮರು ಭೂಮಿಯ ಕಳ್ಳರೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಕ್ರಮಿಸುವ ಕ್ರೂರ ಮೃಗಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತ, ಮೃಗಗಳಿಂದ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟು ಪದ್ಮಪಾದನೂ ಪಿಂಗಳನೂ ಇರುವ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು ಶರಣಾತರಾಗುವಂತೆ ಹೊರಳಿ ಬಿದ್ದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು. —(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

